

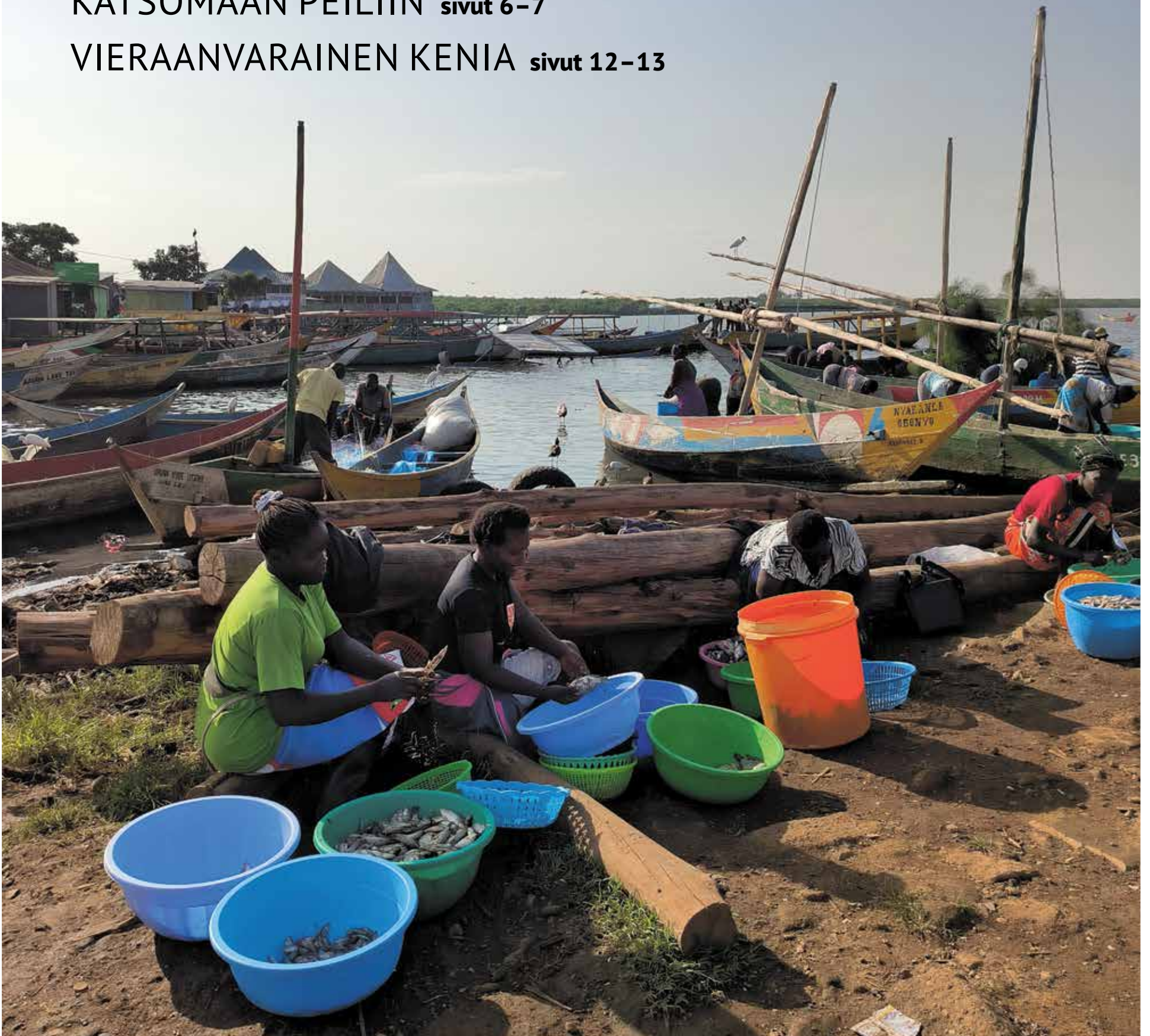
Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 4/2023

Vapaaehtoistorille! sivut 8–9

RASISMIKESKUSTELU HAASTAA
KATSOMAAN PEILIIN sivut 6–7

VIERAANVARAINEN KENIA sivut 12–13

sivu 3

Marjo Hänninen
vaihtoi alaa

sivu 4

Piispa
Mari Parkkinen

sivu 14–15

PEPOn
kummipelissä

sivu 16

Hyvinvointiyrittäjän
terveysvinkit

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.”

Matt. 11:25 – 30

Seurakunta-tervehdys⁺

6.9.2023, SYYSKUU
56. vuosikerta

JULKAISIJA
Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA
Laura Hienonen

TOIMITUSSIHTEERI
Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO
Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen,
Juha Eklund ja Marja Talikka

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 22.11.
Lehteen tulevat aineistot voi toimittaa osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi 26.10. mennessä.

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT⁺

KANNEN KUVA
Katriina Pyyhtiä

PAINO
Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

MAINOSMYYNTI: KAAKON VIESTINTÄ OY / MEDIAAMYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 6485 973
Katja Broms puh. 040 6694 253
Tarja Karhu puh. 040 0854 661
Riku Kontio puh. 040 6755 649
Eetu Partanen puh. 040 6825 610
Maarit Vento puh. 040 5540 036
Myynti johtaja
Marja Niemikoski puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Me ollaan rasisteja kaikki?

Kesän painokas rasismi-keskustelu herätti minussa monenlaisia ajatuksia. Tietenkin haluaisin kuulua siihen joukkoon, joka tiukasti tuomitsee rasismiin ja sen kaikenlaiset ilmenymät. Toisaalta vierastan aina sellaista ajattelua, jossa tehdään joistakin toisista ”pahiksia” ja itsestämme ”hyviksiä”. Jeesuksen sanoihin ensimmäisen kiven heittämisestä on taidettu viitata tämänkin keskustelun yhteydessä.

Minä ajattelen, että vieraiden ihmisten pelko on melko inhimillinen tunne. Toki vaikuttaa siltä, että se on myös opittua, koska yleisesti ottaen lapset taitavat olla rohkeampia kohtaamaan erilaisuutta kuin aikuiset. Ja hienoa on, jos joku osaa luonnostaan kohdata erilaiset ihmiset yhdenvertaisesti. Mutta uskon, että useimmat meistä tunnistavat itsestään sen, että erilaisuutta kohdatessaan on ensin vähän varuillaan.

Olennaista on se, mitä sitten tapahtuu. Mitä seuraavaksi tulee mieleen? Tuleeko mieleen kaikkien ihmisten yhdenvertaisuus, kultainen sääntö ja lähimmäisenrakkkaus? Tai ihan vain hyvät käytöstavat? Kenties kiinnostus uutta tuttavuutta kohtaan? Vai ehdimmekö jo toimia ensimmäisen tunteen mukaan?

”Hyvän ja pahan raja ei kulje meidän välillämme, se kulkee jokaisen meistä sisällä.”

Rasismi tarkoittaa rotusyrjintää tai etnistä syrjintää, siis toimintaa. Rasisti antaa pelolle valun. Hän antaa sen vaikuttaa ajattelutapaansa, arvoihinsa

ja toimintaansa. Rasismien jäljet ovat rumat.

Jokainen meistä on vastuussa omasta toiminnastaan. Mitä valitsemme tehdä, sanoa, kirjoittaa? Missä kulkee raja? Minkä annamme ohjata toimintaamme? Minkä annamme rajoittaa toimintaamme?

Hyvän ja pahan raja ei kulje meidän välillämme, se kulkee jokaisen meistä sisällä. Se

ei erota meitä vaan se yhdistää. Me emme ole täydellisiä, me teemme virheitä. Toivottavasti osaamme myös kantaa vastuamme, pyytää anteeksi, oppia ja valita seuraavalla kerralla toisin.

Todellinen rajamuurien murtaja, Kristus, kutsuu meitä sovintoon. ”Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät.” Ef. 2:19

LAURA HIENONEN
päätoimittaja
Lappeenrannan seurakunnan kappalainen

SEURAKUNTA-TERVEHDYSTÄ LUETAAN ERITYISESTI VANHEMMISSA IKÄLUOKISSA

OSALLISTUIMME kevättalvesta 2023 seurakuntalehtien lukijatutkimukseen. Mukana oli 11 lehteä eri puolilta Suomea, me olimme mukana ensimmäistä kertaa. Tutkimuksen toteutti Innolink-paneelihaastatteluin sekä avoimen tutkimustulosten kautta.

Vastausaktiivisuus oli varsin alhainen, vastauksia saatiin vain 124. Kovin yleistettävä se ei siis ole, mutta antaa kuitenkin jonkinlaista suuntaa. Yhteistutkimus myös tuo tarjolle vertailtavuuden muiden seurakuntalehtien kanssa, joiden kanssa olemme tulosten suhteen hyvin samoilla linjoilla. Samansuuntaisia tuloksia antoi keväällä myöhemmin toteutettu tunnettuus- ja empatiatutkimus.

Seurakuntalehden tunnettuus vaihteli suuresti riippuen vastaajien iästä. Vanhemmat ikäluokat eli 55-vuotiaat ja sitä vanhemmat tunsivat Seurakun-

tatervehdyksen ainakin nimeltä varsin hyvin, useat sitä myös säännöllisesti lukivat. Mutta myös yleisellä tasolla kotiin ilmaisjakeluna jaettu lehti oli jollain tasolla noteerattu, sillä vain 17 % vastanneista ei tuntenut lehteä lainkaan. Suurimmiksi syiksi lehden lukemattomuudelle olivat kiinnostuksen puute seurakunnan toimintaan tai ettei lehti tule kotiin.

Tutkimuksesta ilmenee, että kaikkiaan 44 % ei ole tiennyt, että seurakuntien lehti tulee ilmaisjakeluna tai ylipäätään he kokevat sen turhaksi. Kuitenkin he, jotka lukevat lehteä, kokevat sen tarpeelliseksi ja nykyisen ilmeistymistehden hyväksi. Lehden nimen koettiin olevan kuvaava ja perinteinen, joskin myös ”tylsä”.

Lukijoitamme kiinnostavat teemoista eniten hyvinvointi ja terveys, ihmissuhteet ja paikalliset ilmiöt ja tapahtumat.

Näitä on pyritty jo nyt lehteen sisältämään, mutta ehdottomasti huomioimme asian tulevaisuudessa. Toivottavasti jo tässä lehdessä on kiinnostavia tarinoita näitä teemoja sivuten. Lehteä pidetään asiallisena ja luotettavana kirkkomediana sekä se liitetään – aivan oikein – seurakuntaan ja uskontoon. Osa vastaanottajista kokee sen hankalasti avautuvaksi, mutta osa kaipaisi enemmän hengellisyyttä. Tämä on kaikkien seurakuntalehtien haaste, sillä toimituskunnassa haluaisimme tietenkin, että mahdollisimman moni löytäisi jotain itseään kiinnostavaa sisältöä lehdestämme. Ilahduttavaa on, että nuoren kolumnistimme Elmon kirjoitukset ovat lukijoitamme ilahduttaneet.

Lehtemme kokonaiskeskiarvo on siellä keskivaiheilla, kouluasteikolla sitä voisi luonnehtia 8-. Kehittämistä on, muttei mitään suurta tyytymättömyyttä. Jatkamme lehden parantamista ja toivomme saavamme palautetta ja kehittämisehdotuksia tämän työn perustaksi.

EIJA FABRITIUS
Lappeenrannan seurakuntayhtymän viestintäpäällikkö

Marjo Hännisen kesään sisältyi muun muassa mökkeilyä ja pyöräilyä.

URAPOLKU

Nuorisotyöstä diakoniatyöhön

Lähes 30 vuotta nuorisotyössä toiminut Marjo Hänninen aloittaa 11. syyskuuta Lappeenrannan seurakunnan diakonina.

Marjo Hänninen, 51, valmistui vuonna -94 kirkon nuorisotyön ohjaajaksi Sisälähetysseuran oppilaitoksesta Piekämäellä. Hän aloitti samana vuonna Lappeenrannan seurakuntayhtymällä, missä hän toimi aluksi pari kuukautta avustavana erityisnuorisotyöntekijänä ja sitten kolmisen vuotta erityisnuorisotyöntekijänä.

– Sen jälkeen tulinkin Lappeenrannan seurakuntaan, Hänninen sanoo. Hän toimi ensin nuorisotyössä vuoroteltuvapaan sijaisena ja sitten rippikoulutyön tekijän sijaisena. Lopulta hänet valittiin seurakunnan nuorisotyön ohjaajan virkaan, jossa hänen vastuualueenaan on ollut rippikoulutyö.

Hänninen on tehnyt vuosien varrella pyrhdyksiä muuallekin, kuten muutaman kuukauden sijaisuuden kasvatuksen hiippakuntasihteerinä.

– Silloin ajettiin sisään rippikoulu-uudistusta, niin kiersin meidän hiippakunnan seurakuntia vähän kuin ajamassa sisään porukkaa.

Kipinä diakoniatyöhön

Hänninen valmistui vuonna 2010 Järvenpään Diakonia-ammattikorkeakoulusta diakoniksi. Hän pääsi hyödyntämään opintojaan kymmenen vuotta myöhemmin Taipaleen seurakunnassa, jossa hän teki puolen vuoden sijaisuuden johtavana diakonina.

– Siellä sai vähän tuntumaa siitä, mitä tämä diakoniatyö oikein onkaan, ja onko se minun juttuni.

Aikuisten parissa työskentely oli hänelle mukavaa vaihtelua nuorisotyön jälkeen.

– Kun yhtäkkiä saat keskustella ja tehdä töitä aikuisten kanssa, niin onhan se ihan erilaista. Pidän siellä mielenter-

veysryhmiä ja aamupuuroja. Oli avustusasiakkaita, koti- ja syntymäpäiväkäyntejä ja muuta. Siitä jäi sellainen tunne, että voisin nähdä itseni diakoniatyöntekijänä.

”Tämä oli oikea aika hypätä toiselle alalle.”

MARJO HÄNNINEN

Kun Lappeenrannan seurakunnan pitkäaikainen diakonissa **Pirkko-Liisa Ojanen** oli jäämässä eläkkeelle, Hänninen päätti hakea diakonian virkaa.

– Koen, että tämä oli nyt se oikea aika hypätä toiselle alalle vielä, kun on mahdollista. Olin siinä onnellisessa tilanteessa, että rakastan nuorisotyötä, joten maailma ei olisi romahnut, jos minua ei olisi valittu.

Olin jatkanut nuorisotyössä ihan onnellisena. Nyt olen kuitenkin hyvin onnellinen tästä virasta, eihän sitä voi kieltää.

Muutoksia

Ennen kesälomalle jäämistä elokuussa Hänninen ei ollut vielä ehtinyt suuremmin miettiä edessä olevaa suurta muutosta työelämässä.

– Kesä meni ripareita pyörittellessä. Nyt vasta lähtee miettimään, että hei, olen siirtymässä toiseen työtehtävään.

Hänelle jää nuorisotyössä vietetyistä vuosikymmenistä paljon käteen.

– Koen, että nuorisotyössä olen kasvanut siihen kirkon työntekijän identiteettiin. Se varmasti on se, mitä sieltä kantaa mukanaan. Ja kaikki ihanat, rakkaat nuoret ja muut ajasta, mitä on vietetty näiden kanssa. Omat ensimmäiset nuoret ovat jo päälle nelikymppisiä.

Hännisen vastuualueena Lappeenrannan seurakunnassa tulee olemaan yleisen diakoniatyön lisäksi perhetyön kehittäminen. Seurakunnan kaksi muuta diakoniatyöntekijää, **Marika Gustafsson** ja **Pasi Salomaa** ovat arvokkaan apuna tulevia työtehtäviä miettiessä.

– Lähdemme rakentamaan sitä, mitä kaikkea se työnkuva pitää sisällään.

Hän uskoo pääsevänsä hyödyntämään diakoniatyössä pitkää työkokemustaan nuorisotyön ohjaajana.

– On mieltävä, millä tavalla tavoitamme sellaiset perheet, joita muut eivät välttämättä kohtaa tai näe, ja millä tavalla voimme tukea perheitä, jotka ovat haastavassa tilanteessa. Sellainen kokonaisvaltainen kohtaaminen on mielestäni se tärkeä asia siinä.

Itseään hän kuvailee kuuntelevaksi, helposti lähestyttäväksi ja läsnä olevaksi työntekijäksi.

– Pystyn pysähtymään siihen ihmisen äärelle. Elämän aikana on tullut monenlaisia asioita vastaan, niin en säikähdä ihan pienestä.

Hänninen toivoo pääsevänsä diakonian jalkautumaan neljän seinän sisältä usein ihmisten pariin.

– Emme voi jäädä toimistoon odottelemaan, että tulisi joku käymään. Kyllä meidän täytyy lähteä etsimään ja kohtaamaan niitä ihmisiä.

ATSO SUOPANKI

MITÄ OVAT KIRKKO-TEKSTIILIT?

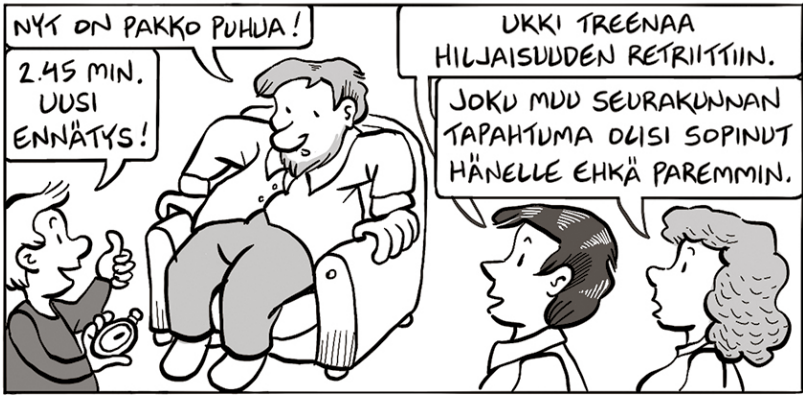
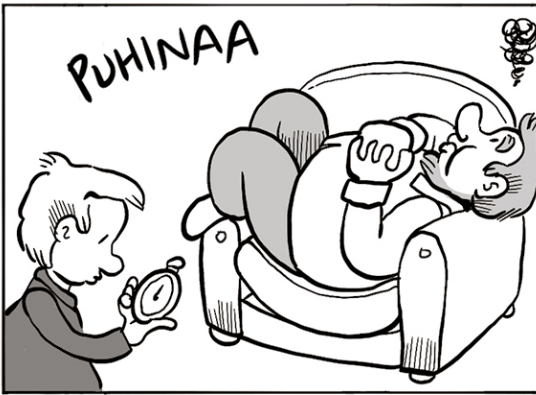
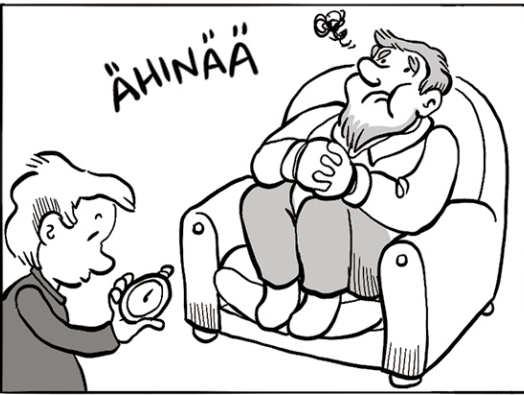
KIRKKOTEKSTIILIT sijaitsevat kirkkotilassa, ja niitä käytetään jumalanpalvelusten yhteydessä. Alttarin edessä riippuva tekstiili on nimeltään antependium, joka tarkoittaa suomeksi edessä riippuvaa. Saarnatuolin tekstiiliä kutsutaan kirjallinaksi. Ehtoollisjumalanpalveluksessa eli messussa käytetään ehtoollisvälineet peittävää neliskulmaista kalkkiliinaa. Kalkki on ehtoollismaljan nimi, latinaksi calix.

Kirkkotekstiileissä noudatetaan kirkkovuoden ajankohdan liturgisia värejä ja käytetään erilaisia kristillisiä symboleja. Liturgisiin asuihin kuuluvat alba, stola ja messukasukka. Latinan alba tarkoittaa valkoista väriä. Alba onkin valkoinen, puhtaatta symboloiva, kaapumainen vaate.

Stola on muodoltaan pitkä ja kapea suorakaide. Sitä käyttävät piispat, papit ja diakonien viranhaltijat ja se symboloi Kristuksen iestä. Stola kulkee niskan takaa ja laskeutuu papilla ja piispalla edestä alas vapaasti ja suoraan. Se voidaan pukea myös edestä ristiin. Diakonien viranhaltijat pukevat stolan vasemman olkapään yli oikealle sivulle.

Messukasukkaa käytetään messussa, ja sitä käyttää liturgi, joka johtaa messua. Kasukka tulee latinan kielen sanasta casula, joka merkitsee pientä taloa eli telttaa.

Mika Kolehmainen

M. Kolehmainen-23

Kari Rossi

Syyskuun alussa piispan tehtävässä aloittaneen Mari Parkkinen kalenteri on täyttynyt syksyn osalta vauhdilla.

Mikkelin hiippakunnan piispa Mari Parkkinen toivoo kirkon kulkevan kohti aitoa dialogia

Kolme päivää sen jälkeen, kun Imatran seurakunnan kirkkoherra, teologian tohtori **Mari Parkkinen** valittiin Mikkelin hiippakunnan piispaksi, hänen työpöydälleen kirkkoherranvirastossa ilmestyy irtokarkkipussi. Yksi papeista on ajatellut, että sokeri tulee nyt tarpeeseen. Ele kertoo paljon: Mari Parkkinen on ollut Imatralla ja Imatran seurakunnassa rakastettu ja arvostettu johtaja, joka kohtaa ihmiset rinnalla kulkiessa. Parkkista uskalletaan lähestyä.

Piispa electalla on takanaan intensiiviset kaksi vuotta, joihin sisältyvät muun muassa työn aloitus kirkkoherrana, korona-aika, oma tohtorinväitöstilaisuus, Imatran Kolmen Ristin kirkon pelastusoperaatio, seurakuntavaalit, puoli vuotta kestänyt piispanvaalikampanja, ja lopulta valinta Mikkeliin hiippakunnan uudeksi piispaksi.

Imatralla paikallisessa Uutis-vooksi-lehdessä kirjoitetaan Parkkinen perheen toivovan, että hän pitäisi välillä vapaatakin. Seurakunnan henkilökunta tunnistaa ajatuksen: Parkkinen tunnetaan kokonaisuuksien haltuun ottavana johtajana. Lisäksi hänen työhuoneensa ovi on ollut aina avoinna – konkreettisesti.

Kirkkoherran työ on ollut todella antoisaa. Olen tykännyt siitä, että työtä on ollut paljon. Parin vuoden aikana työpöydällä on ollut paljon nopealla aikataululla sisäistettäviä asioita ja samalla katse on suuntautunut tulevaisuuteen seurakunnan ja työ-

yhteisön lisäksi kokonaiskirkollisella tasolla.

Avioliittokysymys polttaa edelleen

Samaa sukupuolta olevien kirkollinen vihkiminen on kirkon sisällä mielipiteet kahtia jakava kysymys. Se oli myös piispanvaalissa yksi polttavimmista aiheista.

Avioliittokysymyksen tulenarkaus oli selvää jo ennen piispanvaalia, mutta sen painoarvo koko kirkkoon liittyvässä keskustelussa oli itsellenikin yllätys. Tilanne on välillä niin käristynyt, että se lamaannuttaa kokonaiskuvan kirkosta. Sukupuoli- ja seksuaalisuus kysymykset ovat vahvoja, ne ovat ihmisen identiteetin ytimessä. Avioliittokysymys tuntuu kuitenkin olevan monille ainoa kirkkoon liittyvä kysymys ajassamme.

”Tärkeintä on yhdessä rakentaminen ja katseen suuntaaminen tulevaisuuteen.”

MARI PARKKINEN

Kirkkoon tullaan sielu edellä – ei sukupuoli tai seksuaalisuus edellä. Arvoston avioliittoa myös silloin, kun sen solmivat ihmiset, jotka ovat samaa sukupuolta. Tasa-arvoinen kohtelu ulottuu mielestäni tämänkin asian ytimeen. Yksittäinen piispa ei kuitenkaan ole asiaan liittyen ratkaisevassa

Kari Rossi

Mari Parkkinen toimi Imatran seurakunnan kirkkoherrana kaksi vuotta.

roolissa, päätökset tekee kirkolliskokous.

Kirkon traditio pysyy

Kun ihminen valitaan piispaksi, häntä kuunnellaan heti herkemällä korvalla.

On mietittävä entistään tarkemmin, miten asettelee sanansa. Tulevasta piispasta ollaan kiinnostuneita, myös mahdollisista tulevista linjauksistani. Olen korostanut, että kirkon traditio on ja pysyy. Evankeliumia julistetaan edelleen. Meillä on Raamattu, traditio ja tunnustuskirjat. Piispa on vain yksi osa kokonaisuutta.

Parkkista on valinnan jälkeen tultu iloiten tervehtimään ja onnittelemaan kadullakin.

Kenties ajatellaan, että työskentelytavassani on jotain sel- laista, joka voisi palvella kirkkoa tässä ajassa: tärkeintä on yhdessä

rakentaminen ja katseen suuntaaminen tulevaisuuteen.

Ykseys rakentuu Kristuksesta

Parkkinen mielestä tässäkin hetkessä tärkeintä on muistaa se mikä meitä yhdistää: Kristuksen ristintyö.

Kirkon ykseys rakentuu Kristuksen kautta; kristittyjä yhdistää aina Kristus. Aivan niin kuin tänäänkin, alkuseurakunnassakin on oltu erimielisiä. Ehtoollisissa noissakin sanotaan: yhdistä meidät Häneen ja toisiimme. Meidän pitää vaalia tätä ykseyttä, ja samalla oppia elämään sovitettua erilaisuudessa.

Kohtaaminen ja aidon dialogin tavoittaminen ovat Parkkinen mielestä kirkolle tärkeää aluetta juuri nyt.

Jeesus kulki ihmisten parissa.

Hän otti osaa ihmisten elämään, rukoili, kuunteli ihmisten murheitä, paransi. Kirkon, joka on ollut tiukasti kiinni lain ja opin lukemisessa, on nyt aika kuunnella. Jeesus kehotti olemaan taakoittamatta ihmisiä ja kulkemaan heidän rinnallaan. Toivon, että piispana osaisin johdattaa kirkkoa tähän suuntaan – aitoon dialogiin. Jos kuuntelemme vain opillista puolta, Jeesuksen läsnäolo maailmassa jää kohtaamatta kokonaan.

Syksyn kalenteri täyttyy

Parkkinen valmistautuminen syyskuun piispanvihkimykseen alkoi heti valinnan jälkeen. Mikkelin hiippakunnassa on ollut traditiota, että piispan viitta – virkaan liittyvän symboliikan lisäksi – periytyy myös konkreettisesti uudelle piispalle. Piispa **Seppo Häkkinen** käyttöönsä ottama piispanhiip-pakin siirtyy nyt Mari Parkkiselle.

Olen iloinen siitä, että tämä traditio säilyy.

Tulevan piispan kalenteri täytti kovaa vauhtia. Syksyllä on edessä seurakuntavierailuja, piispa-painokokous, ordinaatiokoulutus, pappisvihkimys, kirkkoherran virkaan asettamisia ja kirkolliskokous marraskuussa. Kirjoitustöitä piispa tekee paljon.

Piispanvaalin jälkeinen kesäloma tarjosi mahdollisuuden myös hetken hengähdykseen. Parkkinen rakastaa kirjoja ja ehti lomallaan lukea myös omaksi ilokseen. Sieniretketkin kuuluvat tärkeänä osana kesäviittoon.

Luen mielelläni historiallisia elämäkertoja. Dekkarit jätän luke-matta, niistä menee yöunet. Pöydälläni oli kesällä myös tuleviin kokouksiin liittyvää luettavaa. Lap-senlapsen kanssa teimme kesäretkiä ja pakkasimme mukaan klas-sikkoeväät: pillimehua, kurkkuvoileipiä ja jotain herkkua. Yksi kesän pienistä iloista oli sienimästä löytynyt kantarellit. Kesälomalla löytyi myös asunto Mikkelistä.

Muuttokuormaan lähti myös Imatralla käytössä ollut vanha puinen työtuoli, jonka Parkkinen on itse entisöinyt.

Tuoli oli ensimmäinen entisöintityöni noin 30 vuotta sitten. Se on kulkenut mukani siitä lähtien. Tein tällä tuolilla istuen myös väitöskirjani ja olen tottunut selkänöjän jyrkkään kulmaan. Tällä tuolilla istuen pysyy suorasekäisenä, Parkkinen hymyilee.

Pysähtymisenkin on tarpeen, jottei maiseman kauneus unohtuisi.

Menemme niin nopealla tahdilla nykyään, että itseäänkin on aktiivisesti muistutettava pysähtymään. Huoleton viipyy, jota Fransiscus Assisilainenkin harjoitti, on itselleni tärkeää.

Mikkelin hiippakunnan tuore piispa kokee kirkon palvelijan roolin vahvasti omakseen.

Kirkko tuntuu kodilta, kaikessa rosoisuudessaankin. On ilo olla yhdessä tätä hiippakuntaa rakentamassa. Toivotan hyvän Jumalan siunausta koko hiippakuntaan. Toivottavasti tapamme toreilla ja kirkoissa.

Mari Parkkinen aloitti uudessa virassaan 1.9.2023. Arkipiispa **Tapio Luoma** vihki Mari Parkkinen Mikkelin hiippakunnan piispaksi Mikkelin tuomiokirkossa 3.9.2023.

HEIDI KVIST

Kirjoittaja on Imatran seurakunnan tiedottaja

URAPOLKU

Vuosikymmeniä ihmisten rinnalla

Lappeenrannan seurakunnan diakonissa Pirkko-Liisa Ojanen, tuttavallisemmin Pirkkis, siirtyi kesäloman kautta syyskuussa eläkkeelle.

Kuopiossa syntyneen ja Kouvolassa kasvaneen **Ojanen**, 66, nuoruuden haaveammatti oli sairaanhoitaja. Kun oli aika hakea opiskelupaikkoja, hän haki ja pääsi sairaanhoitaja-diakonissakoulutukseen Pieksämäelle.

Hän valmistui sairaanhoitajaksi keväällä -81 ja meni kesätöihin Kuopion yliopistollisen keskussairaalan silmäosastolle. Elokuussa hän päätti suorittaa loppuun vielä vuoden kestävä diakonissakoulutuksen.

Oli hilkulla, etten jäänyt sinne töihin. Sitten järki voitti. Ojanen tuli lokakuussa -81 harjoitteluun Lappeenrannan seurakuntaan.

Hakeuduin tänne koska tiesin, että voin asua kummitätillilläni.

Huhtiniemen vanhustenkerhossa hän tapasi seurakunnan pastorin ja tulevan miehensä, **Mikon**. He menivät kihloihin seuraavan vuoden maaliskuussa. Ojanen valmistui koulusta toukokuussa.

Tiesin, kun Mikko oli täällä töissä, että jään alueelle. Meidän seurakunnassa oli yksi virka auki, mutta siihen valittiin **Eeva Seppä**.

Silloinen Lemin kirkkoherra **Heikki Holkeri** tiesi Ojanen valmistuneen diakonissaksi ja kysyi, tulisiko hän tekemään heille sijaisuutta. Niinpä hän aloitti 1. kesäkuuta -82 diakonian viransijaisuuden. 18 päivää myöhemmin hän ja Mikko solmivat avioliiton.

Paineita

Seurakuntatielle lähdettyään Ojaselle oli selvää, ettei hän

lähtisi enää hakemaan sairaanhoitajan töitä.

Mikko oli viikonloput töissä ja ajatus siitä, että tekisin itse vielä vuorotöitä, ei tuntunut hyvälle.

Lemin seurakunnassa avautui diakonissan virka keväällä -83.

Siellä oli vaihtunut sinä aikana kirkkoherra ja mietin, haenko sitä virkaa, vaikka Lemille oli matkaa. Päätin, että haen.

Ojanen sai viran ja pysyi siinä, kunnes hänet valittiin diakonissan virkaan Lappeenrannan seurakuntaan joulukuussa -93.

”Tiesin, kun Mikko oli täällä töissä, että jään alueelle.”

PIRKKO-LIISA OJANEN

Lappeenrannassa diakonia-työhön sisältyi pitkään myös aluetöitä, mikä merkitsi Ojaselle kahden perhekerhon ja aluetoiminnan vetämistä normaalin diakoniatyön lisäksi.

Siinä sai toteuttaa käden taitoja, kuten askartelua.

Lappeenrannassa diakonissan työtehtäviin sisältyi alkuaikoina myös verenpaineen mittaamista.

Oli paljon ihmisiä, jotka kävivät diakonissan luona mitattamassa sen, vaikka tällä ei ollut muita terveydenhoidollisia tehtäviä.

90-luvun lama piti diakoniatyöntekijät kiireisinä.

Avustustoiminta oli silloin

aika vilkasta. Teimme yhteistyössä sosiaalitoimen kanssa avustustyöryhmän, jolla oli todella paljon asiakkaita. Eräskin asiakas yhä kaupungilla nähdessään kiittää siitä, että hän tuli autetuksi diakoniatyön kautta laman aikana.

Eläkkeelle

Ojasella oli mahdollista valita 90-luvulla tulevaisuuden eläkeiäseen 60 vuotta.

Ajattelin silloin, että 60 vuotta on ihan liian vähän eläköitymiseen.

Mikko jäi eläkkeelle kappalaisen virastaan lokakuussa -22. Tänä keväänä vuosilomia pitäessään hänkin päätti jäävänsä eläkkeelle 1. syyskuuta alkaen.

Se helpotti, kun olin tehnyt sen ratkaisun.

Käsitöitä harrastava Ojanen aikoo eläkkeellä kuluttaa lankavarastojaan ja on kiinnostunut myös muista käten töistä, kuten maalaamisesta. Hän on lisäksi pohtinut vapaaehtoistoimintaan osallistumista.

Viime vuosina otin viikko-ohjelmaan jumpassa käynnin. Aion pitää siitä kiinni ja pitäisi lisätä muutakin liikuntaa.

Pariskunnalla on kolme lasta, -85 ja -88 syntyneet tyttäret ja -96 syntynyt poika. Kaikki kolme alle kouluikäistä lastenlasta asuvat Lappeenrannassa. Ojanen saa hyvät naurut näiden jutuista, joita hän aikoo eläkepäivillä ensi töikseen kirjata muistiin.

He viihdyttävät meitä ehkä enemmän kuin me heitä.

ATSO SUOPANKI

Atso Suopanki

Pirkko-Liisa Ojanen tuli Lappeenrantaan työharjoitteluun vuonna -81.

TAKSI SAIMAA

TAKSI

SAIMAA.FI

- PAIKALLINEN, PALVELEVA TAKSI

TAKSI-keskus 0200 60 400

(1,08€/puhelu+1,01€/min)

KELA-taksi 0800 555 123

(Maksuton)

TURVALLISTA ASUMISTA HALEJA JA HOIVAA KOSENKODISSA

040 143 0456

www.kosenkoti.fi

SUOMALAISTA PALVELUJA

YHTEISRINNALLINEN YRITYS

LaatuJalka

Merja Kosonen

Puh. 044 972 5048

www.laatuJalka.fi

Jalkojen hoitoa koti- ja laitospäynteinä Omaishoidon palvelusetelituottaja

KESÄMÄEN LEIPOMO

KAHVILA MYYMÄLÄ

Puh. 05 4569 175

Kourula: Karankokatu 3

www.kesamaenleipomo.fi

OMPUSSA ON TILAA

OMP-BU

Ruukkimäentie 2 Lappeenranta

Soita ja tule tutustumaan!

www.omenapuu.info

Kristillinen päiväkotitoimi Omenapuu

paivakoti.omenapuu@gmail.com

0443357360

Lappeenrannan kristillinen päiväkotitoimi tarjoaa laadukasta ja monipuolista varhaiskasvatusta. Pienet ryhmäkoot takaavat lasta kuuntelevan ympäristön.

Visiomme on **rakkaus kasvattaa.**

Jalkaterapeutti (AMK)

Saile Ruhtinas

040 414 2988

Karjalantie 25, Lauritsala (R-Kioskin talo)

UNOHTUMATON ELÄMYS!

Lukemattomia vaihtoehtoja, on mistä valita

Rentouttavaa hierontaa selän, hartioiden, niskan ja pään alueelle.

Kliiniset jalkahoidot.

Mielenrauhaa mm. kuumakivihieronnalla tai parafiinihoidoilla käsille ja jaloille.

Savilämpöä, kokohierontaa, vyöhyketerapiaa, hermorata-hierontaa ja lymfaterapiaa.

Hae paras wire! FYSIOWIRE

Tietäjänkatu 2, Lappeenranta | p. 020 7497 660

UUSI PIISPA, UUDET KUJEET

MIKKELIN HIIPPAKUNNASSA ovat viime aikoina humisseet uudet tuulet, kun alkukesällä piispaksi valittu **Mari Parkinen** aloitti työnsä syyskuun alussa. Valinta osui nappiin enkä ole suhtautunut hiippakunnan tulevaisuuteen koskaan yhtä toiveikkaasti kuin viime kuukausina.

Eläkelaitumille siirtyneen **Seppo Häkkinen** 14-vuotinen piispanura kirkon murroksen ytimessä oli monessakin mielessä haastava. Vilkas keskustelu ja kirkon runsas medianäkyvyys pakottivat piispan ottamaan kantaa useisiin etiiikan ja käytännön teologian kannalta keskeisiin kysymyksiin. Monen mieleen on erityisesti jäänyt kiusallinen kannanotto kesältä 2019, kun kirkon avioliittokäsitystä perattiin mediassa ennennäkemättömällä laajuudella. Kolumnissaan piispa yritti parhaansa mukaan luoda johtamastaan kirkosta yhdenvertaisen ja kaikki ihmiset tervetulleeksi toivottavan julkisuuskuvan pitäen samalla tärkeänä rajata kirkon palveluita vain tietyille ihmisryhmälle. Samaa syysyn hiippakunnan papistoa uhkailtiin julkisesti varoituksilla ja virkasuhteen päättämisillä, mikäli piispan tahdosta poikettaisiin. Ristiriitainen kirjoittelu hämmensi monia, eikä pappien pelottelu julkisuudessa maallannut kovin ruusuista kuvaa johtamiskäytännöistään.

Uuden ja vanhan piispan näkemykset kirkon tulevaisuuden kehityssuunnasta eroavat kuin yö ja päivä. Sepon kaudella asioita pyrittiin pitämään muuttumattomina ja uusia tuulahduksia vierastettiin. Mari puolestaan on luvannut kääriä hihansa ja ryhtyä rohkeaksi kirkon uudistajaksi. Kirkkomme nykytilannetta katsoessa ja tulevaisuusnäkökulmaa ennustaessa Mari oli ainoa oikea jatkajavalinta.

Odotukset tuoretta piispaa kohtaan ovat nyt korkeat keskustelukulturnurin muuttamisen, rakenteiden uudistamisen ja johtamiskäytäntöjen päivittämisen suhteen. Kuten yritysmaailmassa, myös kirkossa olisi syytä tarkastella säännöllisesti johtamiseen liittyviä tekijöitä. Ympäriävät toimintatavat ja odotukset muuttuvat jatkuvasti, jolloin vaarana on johtajuuden jääminen jälkeen, mistä seuraa organisaation juuttuminen paikoilleen samalla, kun yhteiskunta ympärillä muuttuu. Tämän seurauksena kirkon kaltainen organisaatio ei vastaa enää ihmisten tarpeisiin ja sen toiminta aletaan kokea suurten ihmismassojen keskuudessa vierana. Viimein on koittanut aika, kun johtaminen harppaa ajan tasalle Mikkelin hiippakunnassa ja tällaiselta kehityskululta voisi olla mahdollista välttyä.

ELMO

YHTEISKUNTA

Rasismien vastustaminen vaatii toimivan prosessin

Rasismia ei saa poistettua käden käänteessä. Silmittömän syyttelyn sijaan tuloksia voi tulla sillä, että kuunneltaisiin toisia tarkemmin.

Bangladeshista 2,5-vuotiaana Suomeen adoptoitu **Anu-Rohima Mylläri** on työskennellyt pitkään erilaisissa monikulttuurisuutta ja maahanmuuttoa koskevissa tehtävissä.

Nykyisin Mylläri toimii Hämeenlinnan kaupungilla projektipäällikkönä Kohti uutta -hankkeessa. Siinä luodaan nuorten ohjauksellisen toimintamallin yhdenvertaisen osallisuuden edistämiseksi.

Tämän kesän jatkuvia rasismikohtauksia hän on luonnollisesti seurannut suurella kiinnostuksella. Myllärin mukaan mitään kovin uusia näkökulmia rasismiin ei ole noussut esille, vaan toistetaan pitkälti vanhaa kaavaa.

— On sitä juupas-eipäs väittelyä ja puhutaan erittäin paljon toisten ohi. Nythän on sellainen tilanne, että on oikein lupa huutaa niille tosille. Se harmittaakin minua, mutta toisaalta kuitenkin päästään käsittelemään pinnan alla olleita asioita, Mylläri miettii.

Hän arvioi, että Suomessa on päästy vaiheeseen, jossa monikulttuurisemmat läntiset maat ovat olleet jo aikaisemmin.

— Nyt nähdään se, onko Suomi sivistysvaltio ja onko meillä resilienssiä? Pystymmekö tekemään itsemme kanssa kunnolla töitä ja käsittelemään erilaisia rasismiin liittyviä tunteitamme?

Puhetta kahdella eri tasolla

Anu-Rohima Myllärin mukaan suuri haaste – keskustelun kaikille osapuolille – on oman käytöksen ja omien motiivienkin tunnistaminen.

Vesa Keinonen

Itseään pitää analysoida rehellisesti

Anu-Rohima Mylläri on aikaisemmin toiminut pitkään tuntiopettajana Tampereella sijaitsevassa poliisiammattikorkeakoulussa.

Siellä hän on ollut kehittämässä opetusmenetelmiä vahvistamaan poliisien kykyä toimia monimuotoisissa yhteiskunnassa.

Olenneista on tunnistaa henkilökohtaisia arvostusriitoja, joihin poliisit työssään usein törmäävät.

— Pohdimme kenttäharjoittelussa jo olleiden poliisiopiskelijoiden kanssa sitä, millaisia tuntemuksia esimerkiksi kodittoman, huumaiden käyttäjän tai maahanmuuttajan kohtaaminen heissä aiheutti.

Ne tuntemukset saattoivat olla

kielteisiäkin, vaikka poliisin tulisi olla sellainen, johon aivan jokainen voi luottaa.

Keskeistä on havainnoida itseään mahdollisimman rehellisesti. Fokukseen kannattaa nostaa esimerkiksi se, miksi oikein ajatellen tietyistä ryhmistä tietyllä tavalla.

— Onko siellä takana jotakin faktaa tai oikeita kohtauksia? Vai pohjautuuko käyttäytymiseni johonkin muulta kuulutuun seikkaan?

Myös negatiivisista kokemuksista ja tunteista pitää saada puhua

Poliisiopiskelijoiden kanssa saatujen hyvien kokemusten pohjalta Mylläri uskoo, että dialogisilla

Anu-Rohima Myllärin mukaan rasismikeskustelussakin näkyy se, että suomalaiset usein pidättelevät mielipiteensä sanomista. Sitten kun suu avataan, niin sieltä tulee ulos kaikki mahdollinen.

Anu-Rohima Mylläri muistuttaa myös siitä, että rasismiin liittyä paljon tabuja. Yksi niistä on se, että rasismia esiintyy vain kanta-vaestön suhteessa vähemmistöihin.

— Samat ilmiöt ovat olemassa myös erilaisten vähemmistöjen kesken. Kaikissa maissa esiintyy sellaista ajatusta, että joku ryhmä on huonompi kuin toinen.

Ensin on saatava syntymään luottamus

Myllärin mukaan keskeistä on pyrkiä löytämään yhteisiä asioita ihmisten välillä. Sillä maaperällä voi alkaa syntyä luottamusta. Lopulta ehkä päästään keskustelemaan aika vaikeistakin aiheista.

— Eihän se helppoa ole. Kasvaminen tekee aina kipeää. Palkinto on kuitenkin hyvä; meidän kaikkien kannalta turvallisempi yhteiskunta.

Kantasuomalaisilta Anu-Rohima Mylläri toivoisi käytännön tasolla lisää joustavuutta muualta maahamme tulleita kohtaan.

— Ei esimerkiksi kannata heti tuskastua jonkun hiukan haparoituneen puhumaan suomen kieleen, ja vaihtaa englanttiin. Näin maahanmuuttaja ei opi suomea, eikä myöskään integroidu kunnolla. Sitten syntyy erilaisia todellisuksia.

Eri näköiseltä ihmiseltä ei myöskään kannata heti esitapaamisessa kysyä klassikkokysymystä ”Mistä olet Suomeen tullut?”

— Yhä useampi näistä ihmisistä alkaa olla maassamme syntynyt. Viisasta on ensin hakea yhteisiä keskustelunaiheita ja sitten tulee kyllä tilaisuus keskustella alkupe-
räästäkin.

Anu-Rohima Mylläri uskoo, että haasteista huolimatta ymmärrys suomalaisista ja suomalaisuudesta laajenee. Se tapahtuu hitaasti mutta varmasti.

Joukkoon otetaan mukaan myös aivan muunnellaisia ihmisiä kuin niitä sinisilmäisiä pellavapäitä, jotka katsovat jääkiekkoa ja saunovat.

— Loppujen lopuksi me kaikki olemme ihmisiä. Haluamme rakastaa, tulla rakastetuksi ja kokea olemamme merkityksellisiä.

VESA KEINONEN

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kympp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

Savitaipaleen
Kukka ja Hautaus Oy

Peltolahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg Oy

Alan ammattitaitoista palvelua
www.nybergoy.fi

Kauppakatu 41 Puh. (05) 451 3449
53100 LAPPEENRANTA

Välitie 6 Puh. (05) 453 4200
54100 JOUTSENO

Mirjamin Kukka

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KAUPPAKATU 49, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360
mirjaminkukka@gmail.com, www.mirjaminkukka.fi
Suomen Kivivalmiste Oy:n hautakiviedustus

JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA

Hyvinvointi
Saraste

Palvelutarjontamme on laajentunut

- **”Mummo- ja pappaparkki”** torstaisin 9-12.00 Virkistystä pienryhmässä. Maksuksi käy myös omaishoidon palveluseteli. 050 443 0006 Virve
- **Kotihoito- ja tukipalvelut** - pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi
- **Sairaanhoitajan palvelut** esim. - verinäytteet - injektiot ym.
- **Lapsiperhepalvelut**
- **Pihatyöt**

Kysy lisää 050 543 26 31 Kaisa
hyvinvointisarasate@gmail.com www.hyvinvointisarasate.fi

Iloiset ja ystävälliset seniorit tarjoavat kotiin avustus- seura- hoivapalvelua ja siivouspalvelua.

Asiakaspalvelumme valitsee joukostamme juuri teille sopivan ja luotettavan avustajan tai työntekijän.

Tuntiveloitus on 22,00 euroa + alv. ja siitä voi saada kotitalousvähennyksen.

Puh. 040 557 0752

Osuuskunta Monitoimiseniorit www.oskmonitoimiseniorit.fi

Seurakuntien, tilojen ja urakoitsijoiden luottokaivurit

www.hitec.fi

PG-fashion

Ritva Vainola puh. (05) 451 2195
Oksanenkatu 8, Lpp

Seuraava Seurakunta-tervehdys 22.11.

KIVIKOKKO OY

Pikkalanlahtenkatu 4, 53500 Lpp, puh. 458 1874, 0400 999 084
www.hautakivi.fi

TULE MUKAAN KAUPUNGIN OHJATTUIHIN LIIKTARYHMIIN!

- vesijumpaa
- tuolijumpaa
- tasapainoa ja liikkuvuutta
- keuhonhuoltoa
- ulkoilua yhdessä
- painonhallintaa
- sovellettua liikuntaa toimintakyvyn rajoitteet huomioiden

Tutustu tarjontaan ja ilmoittautumishojeisiin: www.lappeenranta.fi/liikunta

LAPPEENRANTA

Tiedustelut p. 040 674 2869 tai p. 040 481 9399

VAPAAEHTOISTOIMINTA

Torilla
tavataan

Kulttuuritila Nuijamiehessä
järjestettävällä vapaaehtoistorilla voi tutustua
seurakuntien vapaaehtoistoimintaan.

LAPPEEN SEURAKUNNAN pitkäaikainen nuorisotyönohjaaja **Jari Berg** siirtyi vuoden alussa tehtävästään seurakuntayhtymän vapaaehtoistoinnin koordinaattoriksi. Uusi, kolmen vuoden mittainen pesti oli räätelöity hänelle.

– Kuuloanaleneman takia leiri- ja pelikerhotoiminta ei ole enää mahdollista ja alettiin miettiä, mikä olisi sopiva toiminta, jota pystyy tekemään vielä ennen eläkeikää, hän kertoo.

”Voi käyttää omia lahjojaan mieltymyksensä mukaan.”

JARI BERG

Tehtävässään Berg vastaa vapaaehtoistoinnin kehittämisestä, koordinoinnista ja erilaisien tapahtumien ja projektien toteutuksesta. Näitä ovat olleet esimerkiksi kevään Via Crucis-pääsiäistapahtuma, johon osallistui noin 150 vapaaehtoista, sekä Lappeenrannan keskustaan

ja Karhusaareen tehdyt virtuaaliset, Citynomadi-sovelluksen avulla kuljettavat pyhiinvaellusreitit. Hän on mukana yhtymän työntekijöistä koostuvassa vapaaehtoistoinnin työryhmässä. Sen yksi hedelmä on henkilöstölle tänä vuonna annettava vapaaehtoistoinnin käsikirja, joka neuvoo käytännön asioissa. Toinen on sunnuntaina 10. syyskuuta järjestettävä vapaaehtoistori.

Berg painottaa vapaaehtoisten tärkeyttä seurakuntien toiminnassa.

– On tosiasia, että jonakin päivänä meitä työntekijöitä ei ole niin paljon kuin nyt. Jos meitimme koko ajan vain sitä, mitä voimme tehdä työntekijöiden työpanoksella, toimintamme kuihtuu. Sen vuoksi meidän pitää löytää uusia ihmisiä.

Vapaaehtoistorilla tapahtuu
Vapaaehtoistori käynnistyy klo 13 tarjoiluilla ja toriin tutustumisella. Tilaisuuden musiikista vastaa Rajaton-yhtyeessä aiemmin laulanut **Hannu Lepola**. Seurakunnit ja tunnrit-blogia kirjoittava, viime vuonna kirkon vi-

Pixabay

Atso Suopanki

Jari Berg toivoo vapaaehtoistointaan lisää etenkin nuoria aikuisia, sillä näiden yhteys seurakuntaan katkeaa usein parikymppisinä.

ATSO SUOPANKI

rekisteröityä vapaaehtoiseksi. Vapaaehtoiset voivat nähdä tietonsa ja hakeutua avoimna oleviin tehtäviin kesällä avatussa vapaaehtoispankissa osoitteessa vapaaehtoispankki.fi/lappeenranta.

Jari Berg huomauttaa, että kaikki vapaaehtoiset perehdytetään tehtäviinsä ja työntekijät ovat näiden tukena.

– Perusjatus koko vapaaehtoistoinnissa on se, että voi käyttää omia lahjojaan mieltymyksensä mukaan sovitun ajan. On vapaus olla mukana, mutta myös tilanteen muuttuessa jättyä pois toiminnasta.

TULOSSA

Vapaaehtoistori syyskuussa Kulttuuritila Nuijamiehessä

LAPPEENRANNAN seurakunnat järjestävät Vapaaehtoistorin Kulttuuritila Nuijamiehessä su 10.9.2023 klo 13-16. Tapahtumaan ovat tervetulleita kaikki vapaaehtoistyöstä kiinnostuneet.

Seurakuntien vapaaehtoistyön esittelypeisteitä on eri puolilla Nuijamiehen salia. Puheenvuoroja vapaaehtoistoiminnasta käyttää myös mm. blogisti **Hanna Kivisalo** ja muusikko **Hannu Lepola**.

Sinäkin voit ilmoittautua tapahtumassa vapaaehtoiseksi tai olla vain kuulolla, mitä kaikkea hyvää vapaaehtoistointi voisi sinullekin tarjota!

KIINNOSTUITKO? Lue lisää osoitteesta lappeenrannanseurakunnat.fi/vapaaehtoistoiminta

► Vapaaehtoistori su 10.9. klo 13–16 Kulttuuritila Nuijamiehessä, Valtakatu 39.

Vapaaehtoistojen palkitaan Lappeenrannan seurakunnissa

Mitä on vapaaehtoistoiminta?

Vapaaehtoistoiminta on kaikille avointa toimintaa, jota tehdään palkatta omasta vapaasta tahdosta hyödyttämään toista ihmistä tai yhteisöä. Se hyödyttää niin vapaaehtoista itseään kuin ympäröivää yhteiskuntaakin. Vapaaehtoistointia tehdään tavallisen ihmisen tiedoin ja taidoin. Jokainen vapaaehtoinen tuo toimintaan omat taitonsa, elämäkokemuksensa ja persoonallisuutensa.

Nykyisenlaisen organisoidun vapaaehtoistoinnin historia on lähtöisin köyhäinavusta ja vapaaehtoisesta auttamisesta, ja kehittynyt siitä varhaiseen kansalaistoimintaan ja sen myötä mm. järjestökentän muotoutumiseen. Vapaaehtoistoinnilla onkin Suomessa pitkät perinteet, ja sillä on suuri taloudellinen ja inhimillinen merkitys.

Vapaaehtoistoinnin yhteiskunnalliset vaikutukset ovat myös merkittäviä. Sosiaalisen pääoman – ihmisten ja ryhmien välisen vuorovaikutuksen ja luottamuksen – kasvaminen edesauttaa sopusointuista kehitystä ja takaa yhteiskuntarauhaa. Vapaaehtoistoiminta on myös keskeinen osa kirkon toimintaa.

Kuvat Jukka Kosonen

Vapaaehtoistoiminta Lappeenrannan seurakunnissa
Lappeenrannan seurakunnissa on paljon mahdollisuuksia vapaaehtoistointiin lähtien aina jumalanpalvelusavustajan tehtävistä itsenäisempään kerhotoimintojen vetämiseen. Vapaaehtoistointia ja osallistumisen mahdollisuuksia on tarjolla kaikenikäisille. Yhtenä hyvänä vapaaehtoistoinnin esimerkkinä on Lappeenrannan seurakuntien erityisiakonia, jossa vapaaehtoistojat ovat auttaneet seurakuntien omistaman projektiveneen MS Reiska and Merinan kunnostustöissä talven aikana. Työhön osallistuneet ovat saaneet samalla elämänsä mielekkästä sisältöä ja mahdollisuuden kohdata muita ihmisiä yhteisen tekemisen parissa, yhteisen päämäärän saavuttamiseksi.

Kesäkuussa koitti se hetki, kun vapaaehtoiset **Jari, Veli-Pekka, Juha, Irina** ja **Jukka** pääsivät nauttimaan talven aikana tehdyn työn tuloksista ja jo aiemmin vesille laskettu vene oli valmiina yhteistä palkitsemismatkaa varten.

JUKKA KOSONEN

Hannu Lepolalla on edessä uudet tuulet

Rajaton-lauluyhtyeestäkin tuttu, lappeenrantalaislähtöinen Hannu Lepola on tulossa musisoimaan Lappeenrannan seurakuntayhtymän vapaaehtoistorille syyskuussa.

Hannu Lepola Ystäväneen (HLY) taltioi juhanusviikolla uutta materiaalia Lappeenrannassa Astia-studiolla, jossa pistäydyin kysymään tunnetun.

Hannu on kotoisin Lappeenrannasta, Lappeen seurakunnasta. Seurakuntayhteys syntyi rippikoulussa.

– Rippikoulu oli ratkaiseva juttu. Hän kertoo toimineensa Lappeen seurakunnassa kolmena vuonna rippikouluisena ja neljäntenä vuonna kesäisäntänä Kaislarannan leirikeskuksessa. Näillä kesätyörahoilla hän matkusti Gambiaan ja hankki kasan afrikkalaisia soitinmateriaaleja. Palattuaan reissultaan Lappeen seurakunnan nuorteniltoja saivat musisoida Hannun johdolla afrikkalaisin rytmien. Ja soittimet ovat yhä käytössä.

Musiikista muodostui lopulta ura

Hannu muistelee lämmöllä Sammonlahden seurakunnan kirkon alakerran treenikämpää, jossa hän aloitti musisoimisen **Anssi Kipon** kanssa. Saman aikaan nuorten kuoro Inhimilliset aloitti toimintansa.

– Sammonlahden kirkkoherro **Lehtisen Juku** oli suuri mahdollistaja. Musatouhu keskittyi aika paljon sinne, mutta muuten nuorten toiminta tapahtui Lappeen seurakunnassa. Jo silloin nuorisoyllity seurakuntarajoja, Hannu muistelee.

Yksi ensimmäisistä, ja siten myös ikimuistoisista bändikeikoista oli Sammonlahden yläasteella.

– Se oli silloin ihan upouusi ja siellä oli sen ajan hienot tekniset systeemit. Keikka oli auditoriossa mikä sitten

monitorien kautta lähetettiin kaikkiin luokkiin. Hannu kertoo, että siihen aikaan nuorille ei ollut paljoakaan esiintymismahdollisuuksia.

Hannu on ollut Rajaton a capella -lauluyhtyeen jäsen 25 vuotta ja laulanut siinä tenoria. Hän kuvaa Rajatonta yhtyeeksi, jossa ei ole yhtä johtajaa, vaan johon kaikki tuovat oman panoksensa.

– Vahvuuteni on tietynlainen musiikillinen perfektionismi. Se on samalla vahvuus ja heikkous. En tydydy puolivalmiiseen juttuun.

Musiikin tekeminen työnä ei ollut vielä lukion jälkeen selvää, eikä selvää suunnitelmaa tulevaisuudesta ollut. Ennen armeijaa hän toimi Sammonlahden kirkon vahtimestarina. Armeijan jälkeen hän aloitti opinnot nuorisotyönohjaajakoulutuksessa Helsingin evankelisella opistolla (HEO).

”Vahvuuteni on tietynlainen musiikillinen perfektionismi.”

HANNU LEPOLA

– Opiskelun aikana musahommat lähti Helsingin päässä pyörimään ja heti tutkinnon suorittuani pääsin opiskelemaan Pop & Jazz Konservatorioon.

– En paljon ehtinyt nuorisotyötä tekemään, mutta yhä nuorisohjaajatutkinto on ainoa ammattitutkinto, mikä minulla on loppuun asti suoritettu.

Katse tulevaisuuteen

Hannu on lupautunut esiin-

työksi syyskuussa Lappeenrannassa Lappeenrannan seurakuntayhtymän ensimmäisessä vapaaehtoistorissa. Perinteisesti seurakunnissa on ollut ajatus, että työntekijät keksivät mitä tehdään ja sitten pyydetään vapaaehtoisia mukaan toimintaan. Nyt ajatuksena on enemmänkin, että uuden suunnittelussa otetaan vapaaehtoiset mukaan jo ideoinnasta, kuvaan vapaaehtoistorin ideaa.

Haluun tietysti tietää Hannulta, minkä hän entisenä seurakuntanuorena ja -aktiivina näkisi tärkeänä vapaaehtoistyössä. Miten seurakuntien tulisi ottaa yhteyttä ja rakentaa vapaaehtoistyötä?

– Näkisin, että motivaation kannalta on ihan olennainen juttu, että ideat lähtevät niistä tekijöistä itsestään. Mikä itseäni motivoisi mukaan paikallisseurakunnan toimintaan? Se, että se tarjoaisi minulle mahdollisuuden jollain tavalla toteuttaa itseään sellaisella tavalla, mikä ei ole mahdollista missään muualla, että itsellä olisi jokin annettava. Luultavimmin se jotenkin tuohon musiikkihommaan liittyisi, hän pohtii.

Vapaaehtoistorilla Hannu Lepolan musiikki ja **Hanna Kivisalon** luontokeskustelu vuorottelevat. Mikä on musiikkisi rooli torilla?

– Hannan kanssa keskustelen kappalevalinnoista, että luento ja musiikki tukevat toisiaan. Musiikki ja kaiken taiteen tehtävä on tuottaa hyvää mieltä, mutta myös herätellä ihmisiä; esittää hyviä kysymyksiä ja herättää tunteita. Ei välttämättä pelkästään onnen ja ilon tunteita vaan kaikenlaisia tunteita. Rajaton-lauluyhtyeen kautta minusta on tullut tekstilähtöinen musiikin esittäjä, siis tekstisiltä edellä Vapaaehtoistorillakin, Hannu Lepola hymyilee.

JARI BERG

MERKITYKSELLISIÄ KOHTAAMISIA

HANNA KIVISALO on kirjailija, esiintyjä, puhuja ja lauluntekijä sekä suosittu Sekunnit ja Tunnit -sivuston ja -blogin ylläpitäjä ja kirjoittaja. Hänen ajatuksiaan merkityksellisistä kohtaamisista ja vapaaehtoistyöstä voi kuulla vapaaehtoistorilla Nuijamiehessä su 10.9.

Sivuillaan hän kuvaa itseään herkäksi ja räiskyväksi kirjailijaksi ja perheenäidiksi, joka rakastaa pitkiä aamuja ja mustaa kahvia.

Kivisalo on myös teologian

maisteri ja uskonnon opettaja, jolle pohdinta ja elämän ilmiöiden äärellä pysähtyminen on luontevaa.

– Se, että sanaani auttavat muita, on siirtänyt vaikeatkin asiat hyvän palvelukseen, Hanna kirjoittaa sivuillaan.

Hanna Kivisalon tekstejä on

koottu myös kirjoihin.

– Tekstit löysivät lukijoita, ja lukijat teksteistä itselleen merkityksiä. Tekstit saivat siivet! Uusin teos Huokaus on Jumalan nimi julkaistiin 2.9.2023.

► Tutustu Hannaan ja ajatuksiin tarkemmin: www.sekunnitjatunnit.fi

6 ROK O ROK & Ina Lähtemä

HANNA KIVISALO

PYHÄSSÄ HUOLETTOMUUDESSA

OLEN ETSINYT. Olen etsinyt rauhaa, kotia ja merkityksellistä elämää.

Rauhan löysin uskosta. Olin kovin levoton, sisäisesti ja ulkoisesti. Ehkä olen vieläkin ulkoisesti levoton, mutta sisälläni on rauha.

Jeesus sanoo: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.” (Joh. 14:27)

Olen kantanut tuota raamatunkohtaa mukani. Uskonut sen sisältöön levottomuudenkin keskellä. Kasvuvuosieni aikana maailmassa onkin ollut aika pelottavia asioita: luonnonkatastrofeja, ilmaston lämpenemistä, taloudellisia kriisejä, sotia, terrorismia, pelottavia asioita. Tuo raamatunkohta on tuonut toivoa silloinkin, kun isot kriisit ovat täyttäneet kaikki mediat. Usko siihen, että nuo sanat ja niiden puhuja ovat totta.

Sisäisen rauhan myötä löysin myös pyhän huolettomuuden. Tätä ei pidä sekoittaa holtittomaan, välinpitämättömään huolettomuuteen tai muuhunkaan maalliseen huolettomuuteen. Pyhässä huolettomuudessa on kyse Jumalasta. Jos haluat, voit laittaa yhtyeen NNS kappaleen *Siunaa tää päivä* soimaan taustalle. Sanoitus on loistava myös rukouksena:

Tämä biisi on ollut vuosia mukani arjessa. Olen aloittanut aamuni, ja erityisesti suurien päätöksiä päivät, vastaavalla rukouksella. Vuosina, joina olen kulkenut vailla selkeitä päämääriä. Vailla pysyvää kotia, paikkakuntaa tai merkitystä. Vuosina, joina ainut pysyvä asia on ollut muutos.

Muutoksen vuosina etsin kotia. Vaikka kuljinkin pyhässä huolettomuudessa ja johdatuksessa, kaipaasin pysyvyyttä. Opiskelujen keskellä etsin tiedon seasta merkitystä ja merkityksellistä elämää.

NYT OLEN LÖYTÄNYT. Siltä tuntuvat ensimmäiset kuu-kaudet pappina Lappeenrannassa. Pappesus tuntuu päämäärältä, johon kaikki ne sivupolut lopulta veivät. Lappeenranta tuntuu kodilta, jota etsin. Paikalta, johon voi jäädä, jossa pysyä.

Tulevaisuutta katson yhä pyhässä huolettomuudessa. Rukous siitä, että työssäni ja elämässäni toimin Jumalan tahdon mukaan, säilyy. Taas lauluin sanoin:

*Vie minin vaan
Kunhan askeltakaan väärään suuntaan
Ei tarvi kulkee
Vie minin vaan
Kunhan askeleen vielä tää suunta johon kuljen
Olethan siellä
Vie minin vaan
Kunhan ainoastaan Sun tahtos tapahtuu
Eikä mikään muu pääse kiusaan
Vie minin vaan
Anna ainoastaan sun tahtos tapahtuu
Ei mitään muuta
Aina omien haaveiden kanssa sun ristisi luokse tulla*

Verkosto kollektiivi, Heikki Mäntylä

JANIKA PITKÄNEN
pastori Lappeenrannan seurakunnassa

ARJESSA

Sopeutuminen on myös itsestä kiinni

Oma paikka löytyy uudellakin paikkakunnalla avoimella mielellä ja omalla aktiivisuudella.

Agronomi **Leena Ristimäki** muutti Lappeenrantaan eläkepäiviä varten. Takana oli opiskeluvuodet ja työura Helsingissä, jossa vierähti noin 30 vuotta. Alun perin Ylä-Savon lisälästä kotoisin oleva Leena kokee sopeutuvansa hyvin, mitä nyt joitain kulttuurieroja aina on havaittavissa.

— Aina sitä jotain kommunikaatio-ongelmia huomaa, mutta niihin oppii ajan kanssa suhtautumaan, Leena toteaa.

Kotiseudun identiteetti säilyy muutoksissakin
Identiteetiksi Leena sanoo savolaisuuden.

— Olen aina kokenut olevani savolainen, vaikka muutto tänne Etelä-Karjalaan oli mieluisa uusi vaihe. Lappeenrantaan kotiutuminen helpotti tietenkin sukulaisten, mitä Leena pitääkin tärkeänä, varsinkin vanhemmalla iällä.

— Koskaan ei tiedä mitä sattuu

ja on hyvä, jos on olemassa valmiit turvaverkot uudella paikkakunnalla.

Lappeenranta Leena pitää sopivan kokoisena kaupunkina, jossa luonto ja Saimaa ovat lähellä ja kaupungilla on mielenkiintoinen historia tarjottavanaan. Karjalaisia Leena pitää puheliaina.

”On tärkeää, että osaamme iloita niistä asioista mitkä ovat hyvin.”

LEENA RISTIMÄKI

— Näin introverttinä sen kanssa on joskus totuttelemista, hän naurahtaa. Mitään suurempaa muutosta hän ei koe tarvinneensa tehdä uudelle paikkakunnalle muutettaessa.

Eija Fabritius

— Helsinkiin muuttaessani puhuin leveää Ylä-Savon murretta. Se sai kaikki aina nauramaan, joten huomasin muuttavani puhetapaani. Mutta savon murre palaa aina, kun menen käymään lisälässä. Mutta kuten Leena toteaa, ei karjalaiset ja savolaiset loppujen lopuksi niin kaukana toisistaan ole – itäsuomalaisia kaikki.

— Helsingissä oltiin työn takia, en minä sinne oppinut 30 vuodessa kotiutumaan. Lappeenranta tuntuu enemmän kodilta.

Ole avoin uusille kokemuksille
Leena muistuttaa, että uudelle paikkakunnalle muutto merkitsee

aina uusien sosiaalisten suhteiden verkoston luomista.

— Eihän sinua kukaan tule kotoa hakemaan, sinun pitää itse lähteä hakemaan niitä kontakteja ja yhteisöjä.

Koska Leena on tottunut käymään kirkossa koko elämänsä ajan, on luonnollinen ensimmäinen askel uudella paikkakunnalla tutustua oman seurakunnan kirkkoon. Se on hänen mukaansa hyvä paikka muodostaa tuttavuuksia ja ystävyyssuhteitakin.

Yhdistystoiminta voi myös helpottaa uudelle paikkakunnalle integroitumista. Leena kertoo toimivansa Veeroissa (naisleijonat), veteraaniiyhdistyksessä sekä vapaaehtoisena Repsikassa.

Repsikan toiminnan Leena kokee tällä hetkellä yhdeksi tärkeimmistä ja merkityksellisimmistä.

— Lopettaisin sodan tähän seuntiin, jos pystyisin. Mutta koska en voi, yritän tehdä jotain omalta osaltani auttaakseni ukrainalaisia. Repsikka toimii hyväntekeväisyisyhdistyksenä, joka ottaa vastaan lahjoituksia ja jakaa niitä apua tarvitseville ukrainalaisille.

— En osaa sanoa määristä, mutta kyllä tavaraa kulkee tasaisesti ja tarvetta näyttäisi yhä olevan.

Mitään erityisempää uutta harastusta ei ole enää näköpiirissä, tasapaino tekemiseen on löytynyt.

EIJA FABRITIUS

Leena Ristimäki viihtyy Satamassa ja Saimaan äärellä. Lappeenranta on hänestä oikein mukava kaupunki asua.

— Liikun paljon, luen ja teen ristisoja ja olen ystävien ja sukulaisten kanssa, ne riittävät hyvin minulle, Leena toteaa. Hän muistuttaa, että jokaisella on oma persoonansa ja omat tarpeensa, jotka tulee huomioida siinä oman elämän muodostamisessa.

— Ei kannata lähteä tekemään elämää muiden mallin mukaan.

On hyvä nähdä ne asiat, jotka ovat hyvin

Leenan kiittolisuuden aiheet ovat tavallisia.

— Kyllähän joka päivä saa olla kiittolinen, kun terveenä saa nousta ja on oma koti ja perusasiat kunnossa. On ruokaa ja... rauha. Leena pohtii, miten itsestään selvänä pidetystä rahasta tulikin epävarmaa. Se on vaikuttanut ajatteluluun ja aiheuttaa jossain määrin myös huolta.

— Nykyisin esimerkiksi nettimaailma antaa mahdollisuuden vaihtoehtoisille totuuksille ja suoranaistalle vaiheille, mikä tuntuu uskomattomalta. Mutta vaikka maailmassa ja elämässä riittää huolenaiheita, on hänestä tärkeää, että osaamme iloita niistä asioista mitkä ovat hyvin. Omaa elämää on kantanut usko Jumalaan.

— Vaikka niitä rosojakin on matkalla, tämä kantaa.

Jukka Kosonen

Kirkonkulman aamussa voi nauttia aamupalaa hyvässä seurassa.

Jukka Kosonen

Paikan päällä voi myös lukea lehtiä.

don tilaisuudesta Etelä-Saimaa -sanomalehden Keskiviikko-liitteen seurakuntien kirkollisista ilmoituksista.

— Ja netistä, Lappeenrannan seurakuntien nettisivujen tapahtumakalenterista katson myös, koska siellä on se ajantasainen tieto, vinkkaa hän vielä lopuksi.

Kirkonkulman aamut taas ohjelmassa syyskuun alusta lähtien tiistaisin klo 9–10.30. Ajantasaisten tietojen löytäminen osoitteesta: lappeenrannanseurakunnat.fi/tapahtumat. Hyödynnä myös hakusanoja ”Kirkonkulman aamu”.

JUKKA KOSONEN

Arkiapu Kaarina

Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.

www.arkiapukaarina.fi

Puh. 050 5626 424

TARJOLLA SOPIVAN KOKOISEN SAAPPAAT

Oletko yli 18-vuotias ja kiinnostunut nuorten auttamisesta? Haluatko olla keskustelukumppani, avunantaja ja opastaja siellä, missä nuoret viettävät aikaansa?

Jos tunsit kipinän, tule vapaaehtoiseksi Saappaaseen!

ILMOITTAUDU
www.bit.ly/saapas

CLUB FOR FIVE KIRKKOKONSERTTI

Sammonlahden kirkossa su 1.10. klo 17.00, ovet avautuvat 16.15.

Liput **ticketmaster.fi**: ennakkoon alk. 28,00€ ovelta 30€

Konsertin kesto n. 1h 15min

TERVETULO A PÄIVÄ-JA PIKKUKERHOIHIN KAUDELLE 2023-2024

Ilmoittautuminen ja lisätiedot osoitteesta lappeenrannanseurakunnat.fi

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT
Vanhaskansat

Päivän keitto

Yhteinen ruokailu Lauritsalan seurakuntakodilla, Kauppalakatu 1 tiistaisin klo 11-13. Tarjoilu päättyy klo 12.30. Vapaaehtoinen maksu oman seurakunnan diakoniatyön hyväksi. Tervetuloa!

Sururyhmä

Sururyhmä alkaa Lauritsalan seurakuntakodilla marraskuun loppupuolella. Seuraa tarkempaa ilmoittelua kirkollisissa. Vetäjinä diakoniatyöntekijät Titta Hämäläinen ja Maria Repo.

Lauritsalan seurakunta
Lappeenranta ev.lut. seurakunta

Surukahvila

sinulle, joka olet menettänyt läheisesi. Surukahvilassa voit kohdata, kuulla, jakaa, etsiä ja löytää – kulkea hetken yhdessä.

Kokoontumiset joka toinen viikko syysmarraskuussa 2023 alk. to 28.9. klo 17-18.30 Lappeen seurakuntasalissa, Kirkkok.10A.

Alustus eri aiheisiin, vapaata vertaiskeskustelua ja iltahartaus. Vierailijoina sairaalapappi ja kanttori.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen 21.9. mennessä: seurakuntapastori Teemu Muuri p. 040 312 6604 diakoni Annika Meskanen p. 040 312 6620

Tarkemmat tiedot tulevista kokoontumisista ilmoittautuneille.

Anja Hytti-Oikkonen

HISTORIA

Heinäkuussa ilmestynyt saksinosturi kurotteli itseään lähes 20 metrin korkeuteen nostaen työmiehet vanhaa peltikattoa purkamaan.

Vesitornin uusi tuleminen

Simolan vesitorni on ainoa Valtion Rautateiden höyryjunia aikoinaan palvellut vesitorni. Ilmapommitusten kohteeksi joutunut torni toimii nykyään sotamuistomerkinä.

Simolan rautatieasema ja sen lähiseudut joutuivat vihollisen ankarien ilmapommitusten kohteeksi kesäkuun 19. ja 20. päivä 1944. Pommituksia oli kolmessa aallossa: maanantai-iltana, tiistaiiaamuna ja vielä tiistaina illalla. Kuolonuhreja oli ainakin 150, heidän joukossaan sotilaita, lottia, linnoitustyömiehiä, evakkoja, kyläläisiä ja venäläisiä sotavankeja.

Vajaan vuoden ikäinen **Mauri**-vauva oli Simolan kyläläisistä nuorin uhri. Seuraavaksi nuorin oli vähän yli vuoden vanha **Ritva**-tyttönen, joka oli lähtenyt kolmen muun perheenjäsenenä kanssa evakkoon Johaneksesta. Heidän evakkomatkansa päättyi Simolan rautatieasemalle.

61 sankrivainajaa odotti asemalla pääsyä kotiseurakuntiansa hautausmaiden lepoon. He joutuivat uudelleen tulimyrskyyn. Heidän maalliset jäännöksensä koottiin 13 arkuun ja siunattiin Lappeenrannan sankarihautausmaalle.

Aineelliset menetykset olivat mittavat. Rautatiekalustoa ja rakennuksia tuhoutui kymmenittäin. Yksi säilyi pystyssä – vuonna 1933 valmistunut vesitorni, jonka tiiliseinämät saivat pommituksissa vaurioita.

Vesitorni teki sille annetun tehtävänsä vielä 1970-luvun alkupuolelle asti. Vuonna 2011 paikallinen Myötävirtaan-yhdistys osti sen Senaatti-Kiinteistöiltä. Samalla siitä tuli Museovi-

► *Ajankohtaista tietoa kunnostuksesta ja avustusohjeet osoitteessa myotavirtaan.fi.*

ANJA HYTTI-OIKKONEN

MATKAKERTOMUS

Vierailulla Keniassa

11 päivän matka täynnä elämää, musiikkia, eksoottisia, hauskoja ja jännittäviä kokemuksia.

Saavuimme Keniaan tors- tai-iltana melkein vuorokauden matkustamisen jälkeen. Matkan väsymys haihtui ilmaan kun saavuimme Nairobin lentokentälle, sillä vastassamme oli vaikuttava vastaanottokomitea, joka sisälsi musiikkia, tanssia, valtavan määrän ihmisiä sekä televisiohaastattelun useille medioille. Alkuhämmennystä sulattelimme Nairobissa yhden yön ja seuraavana päivänä vierailimme Nairobin kirahvikeskuksessa syöttämässä näitä vaikuttavia eläimiä. Keskuksen tarkoitus on suojella tätä maailman pisintä eläinlajia ja tutustuttaa ihmiset Afrikan luonnon moninaisuuteen. Tämän jälkeen saimme pitkän ensikosketuksen kenialaiseen liikennekulttuuriin, joka tarjosi matkamme jännittävimmät hetket. Esim. tämä suunniteltu kahden tunnin siirtymä Nakuruun kesti kahdeksan tuntia liikenneonnettomuuksien ja liikenteen sekalaisuuden takia.

Lauantaina kävimme Afrikan suurimmalla ja maailman toiseksi suurimmalla kalderalla Menengai-kraaterilla, joka on tulivuoren romahtamisesta syntynyt muodostuma. Kalderan pohjalla oli voimalaitos, joka sai energian tästä tuliperäisestä muodostumasta ja tulee tuottamaan sähköä koko Keniaan. Illalla vietimme afrikkalaisia iltaa, joka sisälsi ruokailua, tanssia ja mu-

siikkia yhdessä paikallisten kanssa nuotion äärellä. Pääsimme myös opettamaan letkajenkkaa ja tanssimme yhdessä pimeässä Afrikan yössä tätä perinteistä suomalaista tanssia ja hetki oli unohtumaton.

Sunnuntaina aamupäivällä osallistuimme paikalliseen jumalanpalvelukseen, jossa musiikkilla ja tanssilla oli vahva rooli. Jumalanpalveluksen sanaosio kesti noin tunnin, ja se muistutti meille lähinnä raamattutuntia. Tämän osion piti vapaaehtoinen evankelista, joka oli miehensä kanssa neljä kuukautta Keniassa vapaaehtoistyössä. He olivat kotoisin Portugalista ja Ranskasta. Seurakunta tarjosi meille lounasta, jonka jälkeen lähdimme kohti Kisumua. Tämä siirtyminen oli edellistäkin jännittävämpi: eksyimme matkalla keskelle pimeää metsää. Matkan kesto piti olla noin kolme tuntia, mutta se venähtikin lähelle puolta yötä.

”Lapsilla oli monenlaisia unelmia.”

Maanantaina matka jatkui Victorija-järvelle, joka on Afrikan suurin järvi ja maailman toiseksi suurin makean veden järvi. Järvellä näimme useita lintulajeja, virtahevon sekä miehiä kускаamassa veneillä hiekkaa

Katriina Pyyhtiä

rakennustarpeiksi. Tämän jälkeen ajoimme Luandan-kyllään, jossa saimme tutustua paikallisten elämään esim. hakemalla vettä kaivoilta, jota afrikkalaiseen tapaan kannettiin pään päällä ämpäreissä. Paikalliset kertoivat, kuinka esim. sammakot ovat hävinneet, koska joet ovat pahoin saastuneita. Illan vietimme kyläläisten kanssa kyläjuhlassa nauttien maukasta afrikkalaista ruokaa. Pääsimme kokemaan myös synttärijuhlintaa paikalliseen tapaan, sillä matkaseurueemme jälleenellä oli myös synttäriltä juoloin.

Tiistaiiaamupäivänä kävimme katsomassa Thompson-putouksen. Tämän jälkeen menimme anglikaanisen kirkon ylläpitämään Pyhän Nikolauksen lastenkotiin. Esittelykiertoa jälkeen lapset esiintyivät ja kertoivat omista unelmistaan meille. Lap- silla oli monenlaisia unelmia: lääkäri, huippujalkapallolija,

muutto Suomeen sekä hyvä koulu- tus nousi monien lasten puheissa. Tämän jälkeen me esittäydymme sekä lahjoitimme lastenkodille viih- koja, kyniä, vesivärejä, villasukkia sekä karkkia.

Keskiviikkona teimme pyöräsa- farin Hells Gatén kansallispuisto- sa, jossa näimme useita eri eläimiä: virtahepoja, apinoita, kirahve- ja, puhveleita ja kotkia. Ajoimme polkupyörillä reittiä, jolla ajetaan myös safarirailin viimeinen etappi, tätä kisaa käytiin meidän olomme aikana.

Kävimme maisemissa, jotka ovat toimineet inspiraationa Leijonaku- ningas-elokuvalle ja joissa on ku- vattu elokuva Tomb Raider. Täältä palattuamme vierailimme tyttökou- lussa, jossa oli yläaste- ja lukioikäi- mään Pyhän Nikolauksen lasten- kotiin. Esiittelykiertoa jälkeen lapset esiintyivät ja kertoivat omista unelmistaan meille. Lap- silla oli monenlaisia unelmia: lääkäri, huippujalkapallolija,

veimme suomalaisia karkkeja.

Torstaina lähdimme kohti Masai Maran -kansallispuistoa. Ensimmä- senä vierailimme Masai-heimon kylässä. Masai-heimo on alkupe- räiskansa, joka elää hyvin pelkis- tetyissä olosuhteissa. Masai-hei- mon miehellä voi olla 10 vai- moa sekä 48 lasta, tämä vaimojen määrä määräytyy lehmien mää- rän mukaan. Masait elävät perin- teisesti pienissä kylissä, joissa he asuvat mudasta, oksista, ruohosta ja lehmän lannasta valmistetuissa taloissa. Perinteiset perheroolit ja selvä työnjako ovat hyvin tyypil- lisiä masaille, sillä roolit jaetaan sukupuolen ja iän mukaan: nai- vattet ovat vastuussa muun muassa veden ja polttopuiden noutamises- ta sekä lehmien lypsämisestä, kun taas miehet eli soturit huolehtivat turvallisuudesta.

Ennen kylään astumista ma- sai-soturit kertoivat heidän elä- mästään ja kulttuurista, minkä jäl- keen näimme railakkaita tanssi-

Masai-heimolaisten värikkäitä asuja.

esityksiä, mm. masai-sotureiden perinteinen hyppytanssi. He aset- tuivat riviin ja lauloivat kuuluvasti kunkin soturin hypätessä vuo- rollaan mahdollisimman korkeal- le. Hypyt symboloivat sotureiden kestävyyttä ja vahvuutta. Vierailun aikana piipahdimme myös sisällä taloissa.

Perjantaiaamuna aikaisin ennen auringonnousta lähdimme safaril- le, jotta näkisimme mahdollisim- man monet eläimet ennen päivän kuumimpia hetkiä. Näimme lei- jonia, norsuja, kirahveja, seeproja, hyeenoitu, leopardin, pahkasiko- ja, mangusteja, puhveleita, gnuita, Topi-antilooppeja, impaloita sekä virtahepoja.

Lauantaina, meidän kotiinlähtö- päivänämme, pakkasimme matka- laukkumme auton katolle ja suun- tasimme kohti Nairobiä. Ajoimme läpi Kiberan, joka on Afrikan suurin slummialue. Illalla jätimme jäähy- väiset paikallisille ja suuntasimme kohti lentokenttää.

Matka oli fyysisesti hyvin raskas, päivät usein venyivät pitkiksi ja yöunet jäivät lyhyiksi. Afrikkalainen ruoka sai myös useiden matka- laisten vatsat sekaisin. Paikallinen kulttuuri Hakuna matata -asenteel- la oli myös suomalaiselle haastava. Näimme ja koimme valtavasti mat- kan aikana, mutta olemme matkan jälkeen kuitenkin paljon rikkaam- pia kuin ennen sitä. Tutustuminen afrikkalaisen ihmisen elämään ja kulttuuriin opetti meille paljon ja osamme varmasti arvostaa monia asioita nyt paremmin. Afrikkalais- ten onnellisuus, iloinen elämän- asenne sekä vieraanvaraisuus oli todella ihanaa katsottavaa ja koet- tavaa. Siitä meillä on paljon opitta- vaa. Keniassa kuuluu sanontaa, että slummissa on enemmän kirkkoja kuin vessoja. Siellä uskonnolla on valtava merkitys ihmisen elämässä ja ihmisistä välittyi valtavan suuri luotto Jumalaan.

KATRIINA PYYHTIÄ
JA TONI PUSSINEN

Tule mukaan saattohoidon vapaaehtoistoimintaan

Infotilaisuus aiheesta ke 6.9. klo 17 Lappeen seurakuntasalissa, Kirkkokatu 10

Lisätiedot

Sairaalapastori Pia Haikonen

p. 040 3126 812, pia.haikonen@evl.fi

Diakoni Katri Smolander

p. 040 3126 720, katri.smolander@evl.fi

Haastattelut järjestetään viikolla 39.

Tehtävään järjestetään Imatralla koulutus, johon ilmoitt. pe 15.9. mennessä. Koulutus- päivät la 7.10., to 19.10. ja la 11.11.2023.

Järj. Etelä-Karjalan ev.lut. seurakunnat.

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

KOTIKIRKKO-ILTAPÄIVÄT

**SAMMONLAHDEN KIRKOLLA
14.9. ALKAEN
PARITTOMAN VIKON TORSTAINA
KLO 12.30-15.00**

Olet tervetullut viettämään aikaa kirkolla! Voit piipahtaa vaikka vain kahvittelemassa, tai osallistua hartauteen ja lyhyisiin, vaihtuviin toimintoihin, hiljentyä itsekseesi kirkkosalissa.

SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

VAPAAEHTOISTOIMINTA

Kastesukkapiirissä kokoonnutaan yhdessä tekemään hyvää

Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat jakavat kaikille kas- tettaville käsityönä tehdyt sukat. Toteuttajina on joukko vapaaehtoisia – nyt yhtymän yhteisenä toimintana.

SEURAKUNTIEN varhaiskasvatuk- sen johtaja **Kaisa-Liisa Pehko- nen-Suoranta** sanoo idean alun perin lähteneen siitä, kun mietitiin seurakuntayhtymän strategi- an painopistettä tälle vuodelle, joka on vapaaehtoisuuden tuke- minen ja kehittäminen.

– Kuulimme, että seurakun- nissa oli huoli kastesukkien teki- jöiden vähenemisestä. Päätimme

täällä varhaiskasvatuksen poru- sen kanssa, että voisimme ottaa tästä koppia ja johtoryhmän siu- nauksesta lähdimme organisoi- maan neulontapiiriä.

Pehkonen-Suoranta toteaa- kin, että kastesukkien neulominen on tosi kaunis ja herkkä asia, onhan kaste meidän uskon yti- messä ja tärkeä sakramentti. – Siinä on myös sitä syvää

Anne Seino

► **Kastesukka(neule) piiri** kokoontuu Lau- ritsalan seurakunta- kodin päiväkotitilassa (Kauppalank. 1) joka toinen viikko tiistai- sin klo 14-16 alkaen 15.8. Langat ja puikot tarjotaan tarvittaessa. Kahvitarjoilu.

► **Neulemessu su 17.9. klo 10 Lauritsalan kir- kossa.** Messun aikana neulominen sallittua! Rahakolehti kerätään Suomen Merimieskir- kolle. Voit myös tuoda kolehtiin sukkanarin vauvoille tai van- huksille, lohtuhuivin tai muun neulomuk- sen lahjoitettavaksi eteenpäin seurakunnan kautta.

arjen hengellisyyttä ja kristilli- syyttä.

Projektin suunnittelijaksi ja koordinaattoriksi valjastettiin las- tenohjaaja **Anne Seino**, jolla on vankka kokemus erilaisista tapah- tumajärjestelyistä ja uusien hank- keiden vetovastuusta. Lappeenran- talaisen omia verkostoja alettiin hyödyntää julkisen markkinoinnin ohella.

– Olen ollut pitkään paikallisten Marttojen toiminnassa ja he oli- vat niitä, jotka lähti ensimmäisenä sukkaa tekemään. Sitten oli paljon kavereita, jotka neuloo. Joten lä- hestyin ensimmäiseksi näitä tuttu- ja työpaikalta ja vapaa-ajalta.

Silmukoissa on siunaus

Kastesukkapiirin tapaamisissa on tavoitteena paitsi tehdä sukkaa kastettaville, myös luoda kohtaa- mispaikka ihmisille.

– Tästä on tullut jonkinlainen menestys jo nyt, vaikka tämä on ollut käynnissä vasta vähän aikaa, Pehkonen-Suoranta iloitsee.

Neulomisen lisäksi kokoontumi- sissa on käynyt vierailijoita, kuten Neulepuikon omistaja kertomassa käsityön merkityksestä mielen hy- vinvoinnille sekä aina hyvät kah- vitarjoilut.

– Meillä on myös useita vapaa- ehtoisia, jotka käyvät langat ja he tekevät sukkaa kotonaan. He ovat yhtä tärkeitä osallistujia ja olem- me kiitollisia jokaisesta.

”Ne ovat ajatuksella ja lämmöllä neulottu.”

MARJATTA PARKKINEN

Osallistujia helpottanee tieto, että tähän projektiin ei tarvitse si- toutua, ellei halua.

– Mukaan saa tulla silloin kun pääsee ja huvittaa ja mukaan voi hypätä milloin vain, Seino kannus- taa.

Itselleen hän kertoo kastesuk-

kien neulomisen olevan tosi merkityksellistä, paitsi pieniä kastettavia muistettaessa, myös sen vuoksi, että toiminta yhdis- tää eri sukupolvet.

– Siinä on jokin yhteys, kun ne pienet sukat menevät papin viemänä sinne kastekotiin. Se on jatkuvuutta ja siunauksen lähettämistä.

Yksi kastesukkapiirin sään- nöllisistä osallistujista, **Marjatta Parkkinen**, yhtyy ajatukseen. – Kastesukkaa neuloessa kokee sellaisen syvällisen vai- kutuksen, kun ajattelee henki- löä, jolle ne menevät. Vaikkei häntä tiedäkään. Silmukoissa on siunaus. Ne ovat ajatuksella ja lämmöllä neulottu.

Merkityksellistä osallistumista

Parkkinen päätyi mukaan huo- mattuaan ilmoituksen Seura- kuntatervehdyksestä ja kuulles- saan tuttavilta kokemuksia.

– Olen koko ikäni neulonut, joten ajattelin että tämä voisi

olla minun hommaani, hän hy- myilee.

Parasta hänen mielestään ta- paamisissa on kun saa yhteyttä eri-ikäisiin ihmisiin.

– Meillä on ollut hyviä ja syvällisiäkin keskusteluja ko- koontumisissa, niin hengellis- tä kuin muistakin aiheista.

Parkkinen pitää tällaista pe- rinnettä tosi kivana.

– Tällainen on tosi kiva toi- mintamuoto kaikille käsitöistä kiinnostuneille. Neulepiirissä on myös ollut jo puhetta reper- toaarin lisäämisestä lohtuhui- vehiin tai hypistelymustaka- loihin – tai miksei lapsiin ja tumppuihin.

Sekä Seino että Pehkonen- Suoranta sanovat, että toimin- ta on tuonut sekä seurakunnan työntekijöille, että osallistujille paljon iloa. – Tämä on parasta seura- kuntalaisena elämistä, Pehko- nen-Suoranta tiivistää.

EUA FABRITIUS

Kansainvälisille opiskelijoille etsitään ystäväperheitä ja paikallisia ystäviä

LAB-AMMATTIKORKEAKOULU ja LUT-yliopisto etsivät ystäväperheitä ja paikallisia ystäviä korkeakoulujen kansainvälisille opiskelijoille. Ystäväperhe toiminta antaa ulkomaalaisille opiskelijoille mahdollisuuden tutustua syvemmin suomalaiseseen kulttuuriin ja elämäntapaan. Perhe puolestaan pääsee tutustumaan uuteen kulttuuriin ja treenaamaan kielitaitoaan. Opiskelijat ovat noin 19–29-vuotiaita ja tulevat ympäri maailmaa, Euroopasta, Aasiasta ja Afrikasta. He opiskelevat Suomessa joko lukukauden, lukuvuoden tai muutamia vuosia. Kansainväliset opiskelijat ja perheet tai paikalliset ystävät tutustuvat ystäväperhetapaamisessa syksyllä, jonka jälkeen he sopivat itse tapaamisen. Opiskelijat ja perheet sovitetaan yhteen molempien toiveiden mukaisesti.

Ystäväperheiksi toivotaan kaikenikäisiä ja -kokoisia perheitä aina yksinasuvista suurperheisiin. Tärkeintä on, että paikallinen perhe tai paikallinen ystävä on aidosti kiinnostunut tutustumaan ulkomaalaiseen opiskelijaan ja hänen kulttuuriinsa. Myös jonkinlainen kielitaito on tarpeen. Perheeltä tai paikalliselta ystävältä ei odoteta mitään erityistä ohjelmaa, pelkkä arkinen yhdessäolo ja tutustuminen ovat kansainväliselle opiskelijalle suuri elämys ja merkitsevät paljon. Esimerkiksi ulkoilu, kahvitelu tai muu ajanvietto riittää hyvin.

— Toiminnasta saatu palaute on ollut todella positiivista. Monien kohdalla ystävyys on jatkunut senkin

jälkeen, kun kansainvälinen opiskelija on lähtenyt Suomesta. On esimerkiksi sellainen tapaus, että vaihto-opiskelijasta on myöhemmin tullut ystäväperheen lapsen kummi. Monet ovat myös matkustaneet maailmalle tutustumaan opiskelijan kotiin, ystäväperhe toimintaa LUTissa koordinoiva **Tanja Karppinen** kertoo.

Kansainvälistä ystäväperhe toimintaa ylläpitävät LAB-ammattikorkeakoulu ja LUT-yliopisto yhteistyössä Lappeenrannan seurakuntayhtymän oppilaitostöiden kanssa. Tarkempia tietoja ystäväperhe toiminnasta www.lut.fi/fi/tutustu-mehin/yliopiston-esittely/ystavaperhetoiminta. Sivuilla voi myös täyttää hakemuksen ystäväperheeksi. Haku aika päättyy keskiiviikkona 11.9.

► **Lisätietoja:**
Vilma Kylmä,
LAB-ammattikorkeakoulun kansainväliset palvelut,
+358 50 442 0765,
vilma.kylmala@lut.fi
KV-ystävätoiminta
LABin sivuilla: <https://elab.lut.fi/fi/opiskelijaelama/kansainvalinen-ystavatoiminta>
Tanja Karppinen,
LUT-yliopiston opiskelijapalvelut,
+358 400 811 233,
tanja.karppinen@lut.fi
KV-ystävätoiminta
LUTin sivuilla: <https://elut.lut.fi/fi/opiskelijaelama/kansainvalinen-ystavatoiminta>
Sari Kosonen,
Lappeenrannan seurakuntayhtymän oppilaitostöiden toiminta,
+358 40 3126823,
sari.kosonen@evl.fi

Eija Fabritius

Lappeenrannan seurakunnat ja PEPO järjestivät jo toisen kummipelin tänä vuonna. Mukana me-
nossa myös PEPO junnut valmentajineen.

Kummipelissä PEPO:n kanssa

Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat järjestävät eri urheiluseurojen kanssa *Kummipelejä Kummien kaa-tee-* mallia. Kummipeleillä ja Kummien kaa-toiminnalla seurakunnat haluavat tuoda esille kasteen ja kummiuden merkitystä sekä muistuttaa kummien ja kummi-suhteiden tärkeydestä. Tavoitteena on yhdessä seurojen kanssa tarjota mukavaa yhdessä oloa lapsille kummineen.

Elokuun 13. päivä oli vuorossa jalkapallojoukkue PEPO:n kummipeli Atlantis Akatemian vastaan Kimpisen urheilustadionilla.

Lasten ja nuorten liikuttajia
PEPO:n varhaiskasvatuspäällikkö **Tiina Kousa** kertoo, että seuran junioritoiminnassa on tällä hetkellä noin 600 junnua. Kousan mukaan jalkapallo on lasten ja nuorten suosituin harrastus Lappeenrannassa, ainakin jos harrastajien määrän mukaan mitataan. Ja kasvua kuulemma on, joidenkin ikäluokkien kohdalla jopa tungosta.

— Mutta pyrimme järjestämään toimintaamme niin, että kaikille halukaille järjestäisi oma paikka, niin kilpaileville kuin harrastusmielessä pelaaville.

PEPO on panostanut junioritoimintaan. Kousa kertoo vastuualueenaan olevan 3–7-vuotiaat. 3–5-vuotiaat aloittavat perhefutiksessa, jossa pelataan yhdessä aikuisten kanssa.

— Aina aikuisen ei tarvitse olla oma vanhempi, se voisi olla esimerkiksi kummi, vinkkaa Kousa. Myöhemmin lapsi voi jatkaa snadifutiksessa ja ikäkausijoukkueissa tai kortteliiliigassa.

— Periaatteemme on tarjota lapsille mahdollisuuksia liikkuu ja urheilla, Kousa sanoo.

Esimerkkinä hän haluaa nostaa esiin myös kesäisen UEFA Playmakers-toiminnan, joka on tytöille tarkoitettua toimintaa steppinä jalkapallon ja liikumisen pariin. Kousa kertoo, että PEPO Lappeenranta on ollut jo useamman vuoden mukana tässä Palloliiton kanssa tehtävässä yhteistyössä.

Eija Fabritius

Tiina Kousa on tuttu näky kentän reunalla, niin juniorien kuin senioreidenkin peleissä.

Koko perhe jalkapalloilijoita
Jalkapallon parissa työskentely on luontevaa oman ja perheen jalkapallotauksen vuoksi.

— Olemme mieheni kanssa toimineet 20 vuotta perhepäivähoitajina ja meidän punainen lankamme on ollut koko ajan lasten liikuttaminen. Nykyisessä työssään Kousa tuntee olevansa asian ytimessä.

— Olen aika aitiopaikalla, kierän kouluja ja päiväkoteja ja

olen huomannut, että monen alakoululaisen motorikassa on haasteita.

— Koen liikunnan edistämisen tärkeäksi ja toivon voivani omalta osaltani vaikuttaa lasten liikkuvuuden lisäämiseen.

Se, mitä Kousa vanhemmilta toivoi, on että vanhemmat antaisivat lasten liikkuu mahdollisimman monipuolisella tavalla. Hän kannustaa vanhempia myös osallistumaan mahdollisuuksien mukaan lapsen harrastukseen. Monelle lapselle on tärkeää, että vanhemmat ovat kiinnostuneita ja mukana touhussa.

”Tärkeää ei ole harrastusten määrä, vaan lapsen oma halu.”

TIINA KOUSA

— Tärkeää ei ole harrastusten määrä, vaan lapsen oma halu. Monipuolinen liikkuminen takaa, että tulee valmiudet myös siihen omaan lajiin, mikä se sitten onkaan, Kousa tiivistää.

Kousa näkee urheiluseurojen yhteistyön muiden yritysten ja yhteisöjen kanssa hyvänä.

— Samaa työtä tähän sitä lasten ja nuorten hyväksi tehdään, niin urheiluseurat kuin seurakunnatkin.

Urheiluseurat ovat perinteisesti toimineet pitkälti vapaaehtoisten voimin, ja niin toimivat vieläkin.

— Kyllä meillä ohjaajia ja valmentajia riittää, muttei lisää olisi pahitteeksi, Kousa kannustaa.

Kummit mukaan

Moni kummi voi varmasti yhtyä ajatuksen siitä, että kummin tai kummilapsen kanssa olisi voinut viettää enempi aikaa.

— Kaikki lapset tarvitsevat mahdollisimman monia aikuisia, muitakin kuin omat vanhemmat, siihen ympärille. Olisihan se hienoa, jos esim. kummi pystyisi viettämään aikaa lapsen kanssa tai olemaan elämässä mukana säännöllisesti tai harvemmin. Vaikka käymällä kummipelissä. Tai tulemalla perhefutikseen tai muuhun ryhmätoimintaan.

— Näen tärkeänä, että lapsi liikkuu ihan pienestä pitäen. Yhteisestä harrastuksesta voi tehdä kivan viikottaisen hetken esimerkiksi juuri kummin ja kummilapsen välillä, vinkkaa Kousa.

EUA FABRITIUS

KUMMIN KANSSA PELISSÄ

MERVI oli saapunut Pepon peliin kummityttönsä **Auran** kanssa.

— Sain vinkin ja liput Sammonlahden seurakunnasta ja pyysin heti Auraa lähtemään mukaan peliin.

Mervi näkee hyvänä seurakuntien mukana olon ja kummiuden esiin tuomisen eri urheilutapahtumissa. Hän kertoo olleensa Auran kanssa aiemminkin kummipelissä ja molemmat olivat sitä mieltä, että kummin kanssa-toimintaan voisi osallistua useamminkin, peleissä tai muussa toiminnassa.

— Terveiset kaikille koulun aloittaneille, toivottavat koulun aloittanut Aura sekä kumminsa Mervi siirtyessään seuraamaan ottelutapahtumia katsomoon.

Eija Fabritius

Aura ja Mervi olivat pelissä Kummien kaa -hengessä.

► Seurakunnat jakavat ilmaislippuja kummipeleihin, seuraa siis Kummien kaa -tapahtumia seurakuntien sivulta lappeenrannanseurakunnat.fi ja seurakuntien some-kanavilta.

► Lisätietoa PEPO:n junnutoiminnasta: www.pepofutis.net/joukkueet

JUHLAMESSU

Su 17.9.2023 klo 10
Sammonlahden kirkossa

Piispa Mari Parkkinen asettaa
Pasi Riepposen Sammonlahden
kirkkoherran virkaan

TULOJUHLA

messun jälkeen
kirkon Ankkurisalissa

Tarjoilujen vuoksi toivomme ilmoittautumista juhlaan
6.9. mennessä kotisivuillamme
tai arkisin klo 9-15
numeroon 0403126232.

SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA⁺
Lappeenranta ev.lut. seurakunta

KOULUIKÄISTEN KERHOT 2023-2024

Kerhot alkavat viikolla 37

Puuha-kokkikerhot 1.-6.lk

RISTIKANKAAN KERHO
ma klo 16-17 Ristikankaankatu 9, kerhohuone

KESKUSTAN KERHO

ke klo 16-17 Valtakatu 38, 2. kerros, kerhotila

KIVISALMEN KERHO

to klo 16-17, Saarenkatu 3, kerhohuone

Pelejä, leikkejä, ulkoilua, askartelua. Näissä kerhoissa kuun viimeinen kerta 1.5 h eli klo 16-17.30, silloin leivotaan tai kokkaillaan.

Kokkikerhot 1.-6.lk

KOKKIKERHO A ma klo 16.15-17.45 Valtakatu 38, 2. kerros, kerhotila

KOKKIKERHO B to klo 16.15-17.45 Valtakatu 38, 2. kerros, kerhotila

URA-AUTORATA

Ura-autokerhot alkavat lokakuussa uusissa tiloissa, Koulukatu 3.

Avoimet ovet 1.-5.lk

ti klo 13-16
Valtakatu 38, 2. kerros, kerhotila

Voi olla sen aikaa kuin haluaa. Vapaata oloilua ja pelailua (biljardi, pöytäpelit, lautapelejä, Nintendo ym.), askartelutaiyykkeitä, maksuton välipala. Tee vaikka läksyjä. Aikuinen ohjaaja paikalla. Huomi! Aloituskerta ti 19.9.

Salibandykerho

1.-6.-lk to klo 16.30-17.30
Lavolankatu 16, Kesämielen koulun sali

Liikuntakerho

1.-4.-lk ti klo 16.30-17.30
Lavolankatu 16, Kesämielen koulun sali

Meinipölyisesti ja rennolla otteella liikuntaleikkejä, harjoituksia ja pelejä.

Ilmoittautuminen kerhoihin

28.8. klo 8 alkaen
www.lappeenrannanseurakunnat.fi/kerhot/lpr

LAPPEENRANNAN SEURAKUNTA⁺
Lappeenranta ev.lut. seurakunta

Naiset Sanan äärellä

Parillisten viikkojen maanantaisin 18.9. alkaen klo 18. Tutustumme Raamattuun Ritva Asikaisen johdolla. Aluksi iltateetarjoilu.

Tervetuloa!

Lauritsalan seurakuntakoti, Kauppalankatu 1

LAURITSALAN SEURAKUNTA⁺
Lappeenranta ev.lut. seurakunta

Anna palautetta ja jätä juttuvinkki

Hiljaisuuden retriitti miehille

Tuosan leirikeskus, Vehkataipaleentie 520

6.10.- 8.10.2023

Miesten hiljaisuuden retriitti tarjoaa hiljaisuutta ja lepoa arkeen. Retriitin ohjelma on väljä ja jättää tilaa esimerkiksi ulkoilulle, nukkumiselle ja lukemiselle. Osallistujat sitoutuvat hiljaisuuteen, mutta ohjaajien kanssa voi keskustella halutessaan.

Päivää rytmittävät yhteiset rukoushetket, ruokailut ja mahdollisuus saunomiseen. Jokaiselle on varattu oma huone. Retriitissä saa olla yksin mutta myös olla osa ryhmää, joka yhdessä nauttii hiljaisuudesta.

HINTA 90 EUR, sisältää ruokailut, majoittumisen ja ohjelman

Ilmoittautuminen Teemu Muurille 29.9.2023 mennessä.
teemu.muuri@evl.fi TAI 040 312 6604

Tiedustelut ja ohjaajat
Pasi Riepponen, pasi.riepponen@evl.fi, 040 312 6603
Teemu Muuri, teemu.muuri@evl.fi, 040 312 6604

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNTA⁺

Pohdi yhdessä elämää, tarkoitusta ja uskoa avoimessa ilmapöydässä.

Alfa-kurssi alkaa ke 27.9. klo 18 Lauritsalan srk-kodilla. Rennossa ilmapöydässä tutkitaan yhdessä kristinuskoa 10 viikon ajan. Jokaisessa illassa on tarjolla ruokaa, alustusvideo ja hyvää keskustelua.

Kurssi on ilmainen!
Ilmoittautu viim. 20.9. matti.onttala@evl.fi

Lähetyskauppa Toivon Ikkuna Maailmalle

Valtakatu 32, Lappeenranta

Avooina: ma-to klo 11-16
pe klo 11-15
Kuun viimeinen lauantai klo 10-14

Käsin tehtyjä kortteja, ja käsitöitä, suruadressseja. Luomu / reilun kaupan tuotteita, Onnenpussin suolasäppäut.

Kaupan tuotot seurakuntien lähetystyön hyväksi.

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNTA⁺

Kastepäivä

Lappeenrannan kirkossa

Su 19.11.2023 klo 13-17

Kutsumme kastettavaksi 0-14-vuotiaita lapsia ja nuoria.

lappeenrannanseurakunnat.fi/kastepaiva

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNTA⁺

Rukouksen talo

Parittomien viikkojen keskiiviikkoina klo 14 Lauritsalan seurakuntakodilla. Pullakahvit tarjolla Puodissa ja Pannussa ennen kahta. Tule rukoukseen yhteisten asioiden ja toisten toisensa puolesta!

Voit jättää esirukousaiheita Puodin ja Pannun esirukouslaatikkoon tai osoitteeseen rukouksentalo.lauritsala@evl.fi

LAURITSALAN SEURAKUNTA⁺
Lappeenranta ev.lut. seurakunta

Puoti ja Pannu

on yhteisökahvila, jonka yhteydessä toimii lähetyskirpputori ja käsityömyymälä. Koko tuotto menee lähetystyön tukemiseen. Kahvila on auki ma ja ke klo 10-14 sekä pe 10-13. Maanantaisin on hartaus klo 10.30 ja pari kertaa kuussa perjantaisin on Laulumatti, jossa lauletaan tuttuja ja uudempiä virsiä ja lauluja kanttorin johdolla. Seuraa ilmoittelua ja tule mukaan

Ystäväkerho

on varttuneemman väen yhdessä olemista ja yhdessä tekemistä. Kerhot kokoontuvat Lauritsalan seurakuntakodilla joka toinen tiistai 5.9. alkaen klo 12.00 (huom. aika!) ja Tirilässä Onninkatu 10 kerhohuoneella 12.9. alkaen joka kuukauden toinen tiistai klo 14.00. Tervetuloa mukaan, jos kaipaat tiistaipäiväsi vaihtelua ja toisten tapaamista!

Päivälähetyspiiri

kokoontuu Lauritsalan seurakuntakodilla joka toinen maanantai klo 13.00 alkaen 25.9. Tervetuloa mukaan myös uudet piiriläiset!

LAURITSALAN SEURAKUNTA⁺
Lappeenranta ev.lut. seurakunta

Naisten hyvinvointileiri Tuosan leirikeskuksesta 22.-24.9.2023

Näpertelyä, saunomista, rukoushetkiä, yhdessä liikkumista ja oloilua. Hinta omin lakanoihin 70 €.

Ilmoittautumiset mieluiten linkin kautta: <https://www.mvs.fi/srk/lappeenranta/url/hwSzsDA2XJ> TAI maarit.hirvi@evl.fi / 040 312 6502.

Mukana leirillä
Maarit Hirvi, Lea Tuuva-Kultanen ja Nina Lähde

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNTA⁺

Tilaa uusin Seurakuntatervehdys kotiin

Seurakuntatervehdys jaetaan ilmaisjakeluna ES Keskiviikon välissä kotitalouksiin, joissa ei ole ilmaisjakelukieltä. Jos et saanut uusinta numeroa, voimme postittaa sen sinulle.

AAMUKAHVILLA

Lähes 40 vuotta hyvinvointi-yrittäjyyttä

Fysioterapiapalveluja Lappeenrannassa tarjoava Fysio-Eskola täyttää ensi vuonna pyöreitä.

K arhulasta kotoisin oleva Fysio-Eskolan toimitusjohtaja, työfysioterapeutti **Maarit Eskola-Heikkinen** valmistui vuonna -82 Lappeenrannan terveydenhuolto-opilaitoksen lääkintävoimistelija-koulutuksesta fysioterapeutiksi. Entisenä kestävyysjuoksijana aktiivinen kuntoutus oli ollut hänelle pitkään arkipäivää.

Valmistuttuaan hän vietti kaksi vuotta Kotkassa ja oli jo aikeissa lähteä töihin ulkomaille. Suhde tulevaan aviomieheen, **Teuvoon** kuitenkin veti suunnitelmat uusiksi ja hän muutti tämän perässä Lappeenrantaan vuonna -84. Fysioterapia oli tuolloin Suomessa murrosvaiheessa. Lääkinnällinen harjoitteluterapia ja tarkempi kehon toiminnallisuuden ja lihas-tasapainon tutkiminen nousivat vahvasti käytäntöön.

– Opiskeluaikanani työpaikassani oli 24 asiakasta päivässä. Nyt asiakkaalla on melkein tunti aikaa fysioterapeutin kanssa, Eskola-Heikkinen sanoo.

Hän perusti kaupunkiin muutettuaan Fysio-Eskolan, vaikka kaikki eivät uskoneet menestykseen.

– Muistan, kun pari lääkäriä sanoi, että luuletko sinä, että saat ne asiakkaat tekemään jotain itse? Olin varmaan silloin pioneeri aktiivisessa fysioterapiassa. Meille tuli heti silloin treeni- ja vetolaitteita.

Fysio-Eskola on perheyritys, jossa Maaritin ja Teuvon tytär **Maria** on toiminut fysioterapeutina useita vuosia. Tämän kolme alle 5-vuotiasta tytärtä, joista

nuorin syntyi kesäkuussa, ovat tuttu näky toimistolla. Marian mies **Jussi**, joka on vaimonsa tavoin entinen Superpesis-pelaaja, on ollut yrityksessä pian seitsemän vuotta liikuntaneuvojana ja hoitamassa myynti- ja markkinointipuolta.

Kaikkiaan Fysio-Eskolassa on yhdeksän työntekijää, joista ensimmäinen jää eläkkeelle tammi-kuussa.

”Tyyny on jo 50 prosenttia nukkumis-ergonomiasta.”

MAARIT ESKOLA-HEIKKINEN

– Minulla on ollut strateginen valinta, että meillä on henkilökunta työntekijäsuhteessa. Täällä eivät ammatinharjoittajat kilpaille keskenään, Eskola-Heikkinen sanoo.

Asentoja ja asenteita

Eskola-Heikkinen painottaa jalkaterän asennon merkitystä fyysiseen hyvinvointiin.

– Se heijastuu seuraaviin niveliin ja vaikuttaa leukaniveleen asti. Voi vain kuvitella, mitä kaikkea tässä ketjussa tapahtuu.

Fysio-Eskolan jalkaklinikalla analysoidaan asiakkaan askellusta juoksumaton ja älypohjallisten avulla. Tarvittaessa tälle valmistetaan yksilölliset pohjalliset.

– Siinä on aika paljon vaihto-

Fysio-Eskolan toimitusjohtaja Maarit Eskola-Heikkinen viihtyy yrityksen kivijalkamyymälä KunnonKaupalla.

ehtoja, miten jalan asentoa voidaan korjata.

Työntekijät pitävät viikoittain 60 aktiivovan fysioterapian ryhmää.

– Suomessa ei ole toista fysioterapiayritystä, jolla olisi yhtä paljon ryhmiä.

Yrityksen muihin suosittuihin palveluihin lukeutuvat esimerkiksi yksilöfysioterapia ja lantionpohjan fysioterapia.

Eskola-Heikkinen kehottaa toimitustyöntekijöitä vaihtamaan asentoa ja seisomaan pitkän työpäivää.

– Niin hyvää tuolia ei olekaan, että kannattaisi koko ajan istua siinä samassa asennossa.

Nukkumisergonomian koulutettuna asiantuntijana hän painottaa laadukkaan tyynyn tärkeyttä.

– Tyyny on jo 50 prosenttia nukkumisergonomiasta.

Hän näkee arvostiriidan siinä, miten firman työtuoliin voidaan huoletta käyttää jopa tuhansia euroja, mutta kotiin hankittavan, vuosia päivittäin käytössä olevan tyynyn 150 euron hintalappu saa aikaan kauhistelua.

Hyvän tyynyn lisäksi huomiota kannattaa makuuhuoneessa kiin-

nittää siihen, kuinka usein liinavaatteet tulee pestyä ja millainen huoneen ilma ja lämpötila on. Ruudun tuijottaminen ja alkoholin nauttiminen ennen nukkumaanmenoa puolestaan voivat vaikuttaa negatiivisesti unen laatuun.

Liikkuminen opitaan kotona

Eskola-Heikkinen toivoo, että lapsille opettaisiin liikkuminen osaksi normaalia arkea hampaiden harjauksen tavoin.

”Olisi tärkeää, että lapsi liikkuisi omilla jaloilla.”

MAARIT ESKOLA-HEIKKINEN

– Tietty liikunnallinen tapa opitaan kotona. Olisi tärkeää, että lapsi liikkuisi omilla jaloilla, eivät vanhemmat kuskailisi koko ajan joka paikkaan.

Valtakadun katutasolla sijaitseva Fysio-Eskolan kivijalkamyymälä KunnonKauppa on tarjonnut terveystuotteita seitsemän vuoden ajan. Valikoimaan lukeutu-

vat muun muassa kengät, sukat, tyynyt ja sijauspatjat. Torstaisin liikkeessä voi saada terveydellistä jalkahoitoa.

– Olen paljon kaupalla. Se on asettunut minun pisteekseni, jossa voin hyödyntää koko sen ammatillisen ison reppuni, Eskola-Heikkinen kertoo. Kaupasta on tullut eräänlainen terveysneuvola, johon ihmiset tulevat etenkin jalkavaivojen kanssa.

– Moni tilaa netistä kaikenlaisia härpäkkeitä oikeasemaan varvasta ja tukemaan kantapäätä. Sitten he tulevat meille, kun vaiva jatkuu. Monesti ohjaan heidät jalkaklinikalle katsomaan, mitä oikeasti tarvitaan ratkaisuksi.

Kuusipäiväistä työviikkoa tekevällä, 64-vuotiaalla Eskola-Heikkisellä ei ole vielä kiirettä eläkkeelle.

– Ehkä tuossa muutaman vuoden sisään, kun Maria alkaa otamaan yrityksestä päävastuuta. Seitsemänkymppisenäkin sitä varmaan on tiettyllä lailla työkuuntoinen. En tiedä, haluavatko nuoret miehet enää silloin, että mie pidän ryhmää, hän nauraa.

ATSO SUOPANKI

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 22. marraskuuta ES Keskiviikon välissä uusin, jouluisin aihein.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaali ehdotuksia lukijanpalstalle 26.10. mennessä lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lappeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Hyvää syksyä!

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lappeenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat

